

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 271

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 10, dilluns 30 de juny de 2025

Presidència de l'I. Sr. Joaquim Paladella Curto

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre les mesures previstes per a pal·liar els efectes de la política aranzelària del Govern dels Estats Units d'Amèrica en els sectors agrícola, ramader i alimentari

354-00109/15

4

Sessions informatives

355-00064/15 i 355-00086/15

4

Proposta de resolució sobre la instal·lació d'un centre de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries a la Seu d'Urgell

250-00138/15

33

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 10 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a les tres de la tarda i sis minuts. Presideix Joaquim Paladella Curto, acompanyat del vicepresident, Josep Vidal Bringué, i del secretari en funcions Ignasi Prat i Sarri. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents Sabrin Araibi Marachi, Neus Comes Pon, Manel Ezquerra Tomàs i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jeannine Abella i Chica, Jordi Fàbrega i Sabaté i Salvador Vergés i Tejero, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Montse Bergés i Saura, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Rafael Villafranca Mercé, pel G. P. de VOX en Catalunya; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns, i Dani Cornellà Detrell, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Òscar Ordeig i Molist, acompanyat de la secretària general, Cristina Massot Berna.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre les mesures previstes per a pal·liar els efectes de la política aranzelària del Govern dels Estats Units d'Amèrica en els sectors agrícola, ramader i alimentari (tram. 354-00109/15). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Proposta de resolució sobre la instal·lació d'un centre de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries a la Seu d'Urgell (tram. 250-00138/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 109, 41; esmenes: BOPC 154, 56).

El president

Benvinguts a tots, a tots los diputats, i també a l'equip i al públic que tenim avui aquí.

Primer que res, si va bé, ja que hi som tots i tothom n'està assabentat, que hem parlat per telèfon, cal primer fer dos coses.

Bé, primer dir si hi ha alguna substitució o alguna cosa.

Jeannine Abella i Chica

Sí, president. El diputat Jordi Fàbrega substituirà la diputada secretària Irene Negre i a la Mesa, substituint la diputada Irene Negre, hi haurà el diputat Ignasi Prat.

El president

Senyor Manel Ezquerra...

Manel Ezquerra Tomàs

Sí; bona tarda, president. La diputada Sabrin Araibi substituirà la diputada Rosa Maria Ibarra.

Montse Bergés i Saura

Sí; jo excuso la diputada Irene Aragonès.

Montserrat Berenguer Messeguer

Disculpo el diputat Jaume Veray.

El president

Tot? *(Pausa.)* Doncs, si ara els pareix bé, podríem fer per assentiment..., la proposta per assentiment.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre les mesures previstes per a pal·liar els efectes de la política aranzelària del Govern dels Estats Units d'Amèrica en els sectors agrícola, ramader i alimentari

354-00109/15

Primer hem de fer l'aprovació de la sol·licitud de la compareixença del conseller. Ho podem fer per assentiment? *(Pausa.)* Ho fem per assentiment.

I en acabat, l'ampliació de l'ordre del dia amb la sol·licitud que acabem d'aprovar i, a més a més, ampliar-lo amb l'altra sol·licitud que vam quedar, que vam traslladar o que hem parlat en los diferents moments, que és sobre l'estat de compliment de l'acord del treball per a la simplificació administrativa del sector primari.

Estem d'acord? Ho podem fer per assentiment? *(Pausa.)* Sí.

Segons l'acord que vam fer a la Mesa, mantindrem el temps. Serà una hora, com a màxim, lo conseller i cinc minuts per a cada grup parlamentari. Entenem que serem una mica flexibles, però sí que el departament va posar-nos la condició per poder ajuntar les dos, perquè el conseller en acabat ha de marxar i, per tant..., que quan sigui l'hora, hem d'acabar. Per tant, si els pareix bé, suspenem un moment la sessió perquè entri el conseller, el presentarem i començarem la compareixença.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i vuit minuts i es reprèn a les tres i deu minuts.

El president

Reprenem la sessió.

Sessions informatives

355-00064/15 i 355-00086/15

Donem la benvinguda al conseller i a la secretària general, i també al seu equip que està aquí present.

A partir d'aquí, quan lo conseller vulga, tindrà un temps màxim d'una hora per a fer la seua exposició que, com hem dit abans, serà de les dos PR, el tema d'aranzels i el tema de la burocràcia. Per tant, quan vulga, conseller, té la paraula.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé; bona tarda. Diputades, diputats, gràcies per donar-nos l'oportunitat de venir a comparèixer. M'acompanya la secretària general del departament, la Cristina Massot; també ens acompanyen la secretària d'Alimentació, Rosa Cubel, el director general d'Indústries Alimentàries, Joan Gòdia, i el director de Desenvolupament Rural, el Ramon Armengol. I a les persones de l'equip del departament, també una salutació. Una salutació també a la JARC, gràcies per ser aquí, i també a totes les persones que puguin estar des de casa seva seguint aquesta sessió.

En primer lloc, voldria fer-los un oferiment, com saben –primer de tot, un agraïment a totes les propostes i iniciatives que ens han fet arribar–; un oferiment en aquests temes que avui comentarem, però també en d'altres, que saben que a l'agenda, doncs, ja tenim reptes de manera constant; també un oferiment en transparència i informació, i també a rebre qualsevol proposta de millora que creguin que pugui ajudar pel bé del sector, d'acord?

No m'has engegat el «crono»... Intentaré..., si els sembla, no gastaré el temps, perquè jo crec que és important que vostès també puguin fer la seva intervenció, i llavors, en tot cas, potser millor allargar-nos a la rèplica, d'acord? Perquè jo crec que és molt de temps. L'anterior vegada vaig dir el mateix i el vaig esgotar, però intentaré aquesta vegada que no sigui així.

En primer lloc, els faré una reflexió prèvia, abans d'entrar específicament en el tema de simplificació i aranzels. Estan passant moltes coses, una prèvia que és important: què és el que defensem el Govern. I que crec que també els convido a participar d'aquesta reflexió sobre què és el que estan fent tots vostès, tots nosaltres, què és el que estem fent aquí.

Jo crec que el poder públic, Catalunya, el que ha de fer és garantir que el sector agroalimentari, l'agricultura, la ramaderia, la pesca, el sector de l'alimentació, sigui un sector pròsper, que creixi, que generi riquesa, però alhora que aquesta riquesa estigui compartida al llarg de tota la cadena de valor. Per tant, que sigui justa i que, per tant, si es generen..., si hi ha exportacions, si hi ha un augment de la facturació anual, que el tenim i de rècord, un augment, i de rècord, de les exportacions agroalimentàries, que realment aquest augment de facturació o aquest augment de les rendes arribi a tota la cadena de valor: l'agricultor d'una gran explotació, l'agricultor d'una petita explotació, l'agricultor d'una zona de regadiu o d'una zona de secà.

Per tant, jo crec que hauríem..., com diu el president Illa, doncs, la prosperitat compartida; en el cas de l'agricultura, arreu del territori, a diferents elements de la baula també ha de ser compartida.

Però hem de generar progrés i, per tant, per generar progrés del sector agroalimentari, ens cal –i avui potser no toca tant, però ens hi haurem de referir–, necessitem unes inversions, necessitem unes infraestructures, necessitem unes modernitzacions, necessitem una tecnologia, necessitem relleu generacional. I, per tant, aquí, com saben, tenim molts d'aquests reptes i els volia situar.

Ja ho hem dit moltes vegades, el sector agroalimentari –jo ho repeteixo, agrairia que també participessin d'aquesta reflexió– és el primer sector de l'economia a Catalunya. Per tant, ni és un sector que visqui de les subvencions, ni és un sector que no innovi, ni és un sector que no tingui futur, sinó tot el contrari.

Primer sector de l'economia: vam tancar el 2024 a 68.000 milions d'euros de facturació. Rècord. Vam tancar també, com els deia, amb un rècord de 16.000 milions d'euros en exportacions. I una molt bona dada –llavors els farem arribar un document on ho diu–: els primers quatre mesos del 2025, amb un informe de Prodeca, tenim també que les exportacions agroalimentàries han pujat un sis per cent. És bona o és dolenta aquesta dada? En el món en què ens ha tocat viure, un sis per cent d'augment respecte a l'any anterior està molt bé, sobretot tenint en compte que la mitjana d'exportacions agroalimentàries europees ha caigut un vuit per cent. Per tant, a Europa les exportacions estan caient; a Catalunya les exportacions estan augmentant, tot i totes les inestabilitats que tenim.

No cal dir que no només és un sector econòmicament molt potent, sinó que, a més a més, determina la salut de les persones i de la societat; que és un element de sostenibilitat. Serà impossible complir els objectius de sostenibilitat si no apostem perquè es pugui fer d'una manera més eficient i sostenible, el procés de producció d'aliments. També és un dret de totes les persones que estan en risc d'exclusió social poder alimentar-se de manera saludable, propera i amb dieta mediterrània. També és un element de dinamització de territori innovador, de formació.

Vaig ràpid i vaig al tema. Tenim l'estratègia alimentària i la llei de l'alimentació, que veurem aviam si durant aquest any també podem aprovar-la. Regió Mundial de la Gastronomia, que acabem ara de presentar també la campanya que estarà d'aquí a final d'any a totes les llars, d'acord? I tres elements molt importants que impregnaran tot el que els diré a continuació, que és que –jo ho repeteixo molt– hem d'apostar pel talent. Necessitem joves, relleu; necessitem talent, persones formades; necessitem innovació, coneixement, tecnologia; necessitem inversió.

I aquí els demanaria també una col·laboració per ser capaços de refer el dèficit d'inversió que té el nostre sector agrari, ramader, sigui per a xarxes, sigui per a regadius, sigui per a gestió forestal. I, per tant, jo crec que tenim un dèficit de gestió en territori, en sector alimentari, però també en gestió forestal.

Anem als temes de simplificació, aranzels. Dintre d'aquesta competitivitat i generació de riquesa que hem de generar, un dels elements importantíssims que ens resta competitivitat, que ens fa ser més lents, que ens fa tenir una despesa excessiva, sobretot a les petites produccions, és l'excés de burocràcia o la necessitat de simplificació. Per tant, ho va dir el president de la Generalitat, ho han compartit, ho comparteixen segurament tots vostès, s'havien fet passos en aquest sentit, segurament insuficients, se n'han de fer més, i els que nosaltres els presentarem avui aquí també em diran que són insuficients, que n'hem de fer més. Per tant, els convido, primer de tot, a dir, aquest és un objectiu del Govern; dos, s'estan fent polítiques de simplificació a nivell del conjunt del Govern, però alhora també estem fent polítiques de simplificació a nivell exclusiu del Departament d'Agricultura, que, com saben, tenim la legislació de política agrària comunitària que també, doncs, ens condiciona molt.

Com saben, es va crear el CETRA, que és aquesta Comissió d'Experts de Reforma de l'Administració, que en deu mesos ha de presentar una bateria de mesures. I aquí, bàsicament, ja s'ha dit que sí que es presentarà una plataforma per modificar les ajudes i les subvencions. Pensin que en aquests moments es pot tardar un any, tot el procés per convocar una subvenció pot tardar un any i, per tant, s'ha d'agilitzar, s'ha de digitalitzar també l'Administració pública i la intel·ligència artificial utilitzar-la precisament per evitar que els usuaris hagin d'escriure o presentar papers diverses vegades. I també s'ha presentat ja una bateria de mesures.

Espais que tenim amb vostès també per participar de les idees que tinguin i anar-los informant de tot el que anem fent? Doncs, evidentment, tenim la taula de treball de la simplificació administrativa amb les organitzacions del sector de Catalunya, d'acord?, de la Taula Agrària, i amb el Departament d'Agricultura per anar treballant, anar fent un seguiment i propostes de totes les mesures de simplificació.

Com saben, també hi ha el compromís d'aquesta taula que els vingui a informar a vostès, com a diputats i diputades, de què és lo que estem fent i escoltar també mesures que puguin anar en aquesta línia. I, evidentment, dintre el mateix departament també hi ha un equip de treball on pràcticament cada setmana, doncs, a través de les reunions de direcció i amb totes les direccions, fem propostes i avaluacions de totes les mesures de simplificació, les que estem fent i noves que poguéssim impulsar.

Com saben, també l'11 de febrer el Departament d'Agricultura va presentar, amb acord de govern, una bateria de vint mesures de simplificació administrativa, sobretot de l'àmbit agrari i forestal, que a continuació els diré quines són. On les tinc? Un segon. Sí.

D'algunes..., els dic les més, jo crec, les més rellevants. Algunes d'elles, en l'àmbit de la ramaderia, d'eliminar el límit... Tot això eren demandes del sector i que la majoria tenen cada una també una tramitació diferent i, per tant, que requereixen també una tramitació específica.

Eliminar el límit del nitrogen de referència per a la gestió de les dejeccions. Un altre que és –si tenen algun interès en alguna d'aquestes en concret, llavors m'ho diuen– exempció de l'obligació de mantenir el llibre de gestió de fertilitzants, els agricultors que fan servir el quadern d'explotació. Un altre element era sobre la declaració, exempció de la presentació de la declaració anual de gestió de dejeccions ramaderes. Suprimir els requisits de disposar del pla de gestió agrària per als gestors de residus que tracten dejeccions ramaderes. Facilitació del tràmit d'autorització de determinats projectes de plantes de biogàs i alguns també que declaràvem estratègics, per tant, d'agilitzar també la seva gestió. Reconversió de la tramitació íntegra del registre d'explotacions ramaderes a través del GTR, que això també era una demanda del sector. Supressió de la taxa per certificat sanitari en casos de malaltia, d'acord? Per tant, en aquells casos que s'ha de fer un moviment de bestiar perquè

hi ha una malaltia, doncs, se suprimeix la taxa; és sentit comú. Creació d'una nova categoria per a petites explotacions de caràcter familiar. Això va molt en la línia del que ja està treballant Brussel·les amb la nova PAC, amb la visió de l'agricultura, i també el Govern de l'Estat d'intentar fer tràmits simplificats, abreujats, també en la justificació de les explotacions petites i familiars. Jo crec que aquest és un repte.

Seguint debats tant d'Estats Units com de països de la Unió Europea, com en d'altres parts del món, hi ha un gran repte que és com fem que les explotacions de les zones més allunyades i segurament amb menys regadiu i amb menys dimensió puguin ser competitives i les puguem mantenir.

També l'explotació agrària prioritària, facilitar el seu accés i donar més beneficis fiscals a l'hora de concedir ajuts. Redissenyar per compilar els tràmits vinculats al material vegetal i la biodiversitat. També estem redissenyant els tràmits vinculats a la maquinària agrícola.

En regadius, l'exempció de les comunitats de regants en l'obligació de portar un aval, que això també ens portava a molta controvèrsia.

En caça i pesca, el redisseny del servei d'obtenció de llicències de caça i pesca.

En gestió d'incendis, exclusió de les zones forestals aïllades de menys d'un hectàrea del càlcul de la distància d'influència forestal. El procés d'autorització i comunicació d'activitats de risc d'incendi també es revisa. La simplificació i agilització del procés de rompudes forestals, que, com saben, això també és un tema controvertit.

També, parlant amb les organitzacions agràries perquè sigui una eina que funciona, i que venia també de l'anterior Govern, la presentació de la plataforma Ruraldata. Que tots sabem que hem d'anar cap a un sistema d'un sol portal, on hi hagi tots els tràmits i tota la documentació que ha de presentar un agricultor, que estigui bolcada en una sola plataforma i, per tant... Hi ha una primera part feta; en tot cas, hem de veure com ho integrem tot abans de presentar la Ruraldata, d'acord?

Hem fet això també, jo crec, no sé si han parlat amb alguns ramaders, que amb això estan satisfets, hem fet un calendari únic de controls. Aquí es va dir, a vegades anem de manera descoordinada a fer els controls, a demanar papers. Per tant, intentar, quan es pugui –quan es pugui–, fer un calendari i fins i tot un calendari més..., anar-hi conjuntament o fer-ho una mica més racional, o fins i tot fer... El que estem fent també és jornades –que això també, com saben, algunes organitzacions ho havien demanat–, jornades formatives o pedagògiques abans per explicar també com és el compliment de la normativa, i abans d'anar a processos sancionadors, doncs, fer aquesta feina més pedagògica.

També estem tramitant modificacions per facilitar la justificació de les subvencions, que, com vostès saben, també és molt feixuc. Una prova pilot que estem fent. Oficines comarcals, missatge que hem donat a totes les oficines comarcals, cal, doncs, fomentar al màxim la proximitat, l'acompanyament i l'ajuda a les explotacions. Per tant, per això estem, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i tots els seus treballadors i treballadores han d'estar i estan àmpliament compromesos amb aquest acompanyament, ajuda, suport i acostament dels serveis públics que puguin ajudar a garantir la viabilitat. Dic això, eh?, aquesta és la consigna i, per tant, jo crec que també és bo que vostès coneguin això i que ens ajudin també en aquesta línia, com també el conjunt del sector.

Començarem a fer una atenció per videoconferència, una prova pilot a cinc oficines comarcals, en les quals farem una atenció, un assessorament i un acompanyament per videoconferència. Com que no estava regulat, no ho podíem fer, però ja començarem per veure com funciona, per evitar desplaçaments i mantenir aquest contacte també amb el sector, d'acord?

En principi, a grans trets, aquestes serien les reflexions de la part de simplificació, i a disposició per si cal aclarir qualsevol cosa.

Si els sembla, vaig a la política d'exportació. Dir, en primer lloc..., bé, hi ha tres documents molt interessants que els hi farem arribar a través de la directora de Relacions Institucionals. El document de Prodeca, on els informa de com han anat els quatre primers mesos les exportacions en comparativa amb la resta de l'Estat, en comparativa també amb la resta d'Europa. Per tant, estem anant bé.

Sí que és veritat que una part d'algunes compres s'havien avançat per motius geopolítics, però hi ha països que estan creixent a un ritme, no per volum, però sí per percentatge, a un ritme molt gran: Emirats Àrabs, Àsia... Per tant, aquí jo crec que ja tindran informació molt interessant de cap on van les coses.

I llavors hi ha dos documents de treball, que si volen podem fer una sessió específica per parlar-ne, perquè són molt detallats. Tenim un document del CREDA, el CREDA és un centre de recerca d'economia i desenvolupament agroalimentari, d'acord?, que depèn de l'IRTA també, i ha fet dos documents: un de Mercosur, com els vaig dir. Per tant, tindran un document molt detallat de quines són les relacions comercials actuals i possibles sectors més perjudicats, sectors més beneficiats i, per tant, aviam com pot anar. I un altre document que té relació amb els aranzels d'Estats Units. I, per tant, evidentment, tenim aquí una incògnita molt gran, que és què passarà, si hi haurà acord o no hi haurà acord. Però sí que ja ens dona una aproximació de què passa amb aquest deu per cent d'aranzels, què pot passar també si s'apugen o s'abaixen. Per tant, els hi farem arribar avui mateix, si podem, si us plau.

I l'oferiment, també, jo crec que estaria bé fer una sessió, perquè ja veuran que són documents molt molt molt complets i que caldria potser fer una sessió per explicar-los.

A nivell dels aranzels d'Estats Units, primer de tot, per situar les coses al seu lloc, Estats Units és el setè mercat mundial per Catalunya en el sector alimentari. És a dir, no és ni el primer, ni el sisè, és el setè mercat mundial. Com saben, majoritàriament el nostre mercat és l'europeu, i, per tant, jo crec que aquí tenim un marc: 400 milions d'habitants, amb quaranta-vuit hores de temps de resposta per distribuir aquests 400 milions, i amb una estabilitat institucional que ens convé mantenir i potenciar en el futur.

A partir d'aquí, les exportacions, que jo crec que això ja els hi havia dit, les exportacions als Estats Units l'any passat van ser de 427 milions d'euros; per tant, això és un percentatge molt petit sobre els 16.000 milions d'euros que els havia dit. Aquí, si volen, llavors ens podem allargar, d'acord?

Sectors més afectats: oli, 86 milions; vi i cava, 86 milions més, i *fine food*. Aquí el tema més sensible, més crític, en aquest cas, no és tant pel volum econòmic total que suposen les exportacions als Estats Units, sinó pel valor econòmic per unitat de producte que té, d'acord? Per tant, el *fine food*, especialment, és on hi ha un valor afegit i, per tant, un marge comercial segurament més alt i on el producte, el preu unitari és més alt. Perquè el mercat americà, evidentment, és un mercat amb un gran poder adquisitiu i, per tant, que compra productes més cars, el que ens fa pensar que un augment del deu per cent del preu, doncs, evidentment, que el consumidor americà assumirà una part de l'augment d'aquest cost, com també els intermediaris o els venedors catalans també assumiran una rebaixa, una part d'aquest deu per cent, segurament. Estem veient que ja hi ha una part d'aquest marge que l'estan assumint.

Què més? Respostes que coneixen sobradament, però que les explico. Mesures que hem impulsat del pla Govern Respon per a la defensa de les relacions comercials. Com saben, aquí hi havia mobilitzats 1.500 milions d'euros en ajudes, crèdits, finançament, etcètera, etcètera: 300 milions d'euros en ajuts i subvencions; sí, 300 milions d'euros per a ajuts i subvencions a fons perdut, préstecs i crèdits a través de l'ICF, a través dels fons Avança, Catalunya Lidera. Això què vol dir? Finançament per a les empreses, que, com saben, aquí és el que al principi més es va demanar: «Ostres, a mi m'han paralitzat una comanda», «tinc algunes incògnites i, per tant, necessito fi-

nançament». Per tant, aquests 900 milions, a través d'ICF i a través també d'Avançsa, amb la capitalització d'algunes empreses, si fos necessari, d'acord?

Assessorament i acompanyament per valor de 130 milions d'euros. Aquí ho fem bàsicament a través d'Acció, com saben, i a través de Prodeca. Aquí també hem demanat una coordinació de totes les entitats, tots els serveis públics que puguin ajudar a fer aquest acompanyament. I com saben, des de que es van anunciar els aranzels, tant des de Prodeca com des d'Acció s'estan multiplicant no només les accions per obrir nous mercats, sinó també les accions als Estats Units, precisament per enfortir la nostra posició allà i veure també si a través de comercialitzadores d'Estats Units, si a través d'algun sistema intentar no perdre aquest mercat, perquè, evidentment, ja veuen que avui és un deu, demà potser és un vint i a saber al cap de quant temps pot tornar a baixar.

Campanyes de promoció i campanyes de comunicació per valor de 20 milions d'euros per enfortir, doncs, aquests mercats estratègics dels nostres productors, d'acord?

I llavors, com saben, a nivell del Govern de l'Estat, però també els haig de dir que no hem tingut moltes demandes en aquest sentit, però sí que es va també fer un pla de resposta que sí que potser alguna empresa s'hi ha acollit, però que hi havien també 14.000 milions d'euros, una part també molt en aquesta línia, una part de finançament amb crèdits i una altra part de subvencions a fons perduts.

Potser el missatge que donaria de cap on hem d'anar, primer de tot, no és contradictori..., jo sempre dic la moneda amb dos cares, fomentar el consum local, acabem de presentar la campanya de la Regió Mundial de la Gastronomia; una campanya dirigida als catalans i les catalanes, precisament perquè els catalans i les catalanes vulguin ser reconeguts i coneguts en base a la seva qualitat de la seva alimentació. Doncs això el mateix. Jo crec que aquí, primer de tot, hem de fomentar el consum local per posar-lo en valor i també que això faci que siguem capaços d'anar a explicar arreu del món la qualitat dels productes, la diferenciació, el valor afegit, l'excel·lència, la dieta mediterrània, la cuina catalana, la gastronomia i també, evidentment, tots els atributs que puguem tenir.

Continuar apostant, perquè això ja fa molts anys que s'està fent, per les certificacions de qualitat i d'origen, que, com saben, en tenim vint-i-dues, els elements de *packaging premium*, apostar per la història i la tradició al darrere de tots els nostres productes. D'acord?

Apostar també per mercats emergents i alternatius. I hem fet jornades aquí amb productors catalans per acompanyar-los en aquest procés d'exportació, de petits i de grans. I també, evidentment, estem presents a tot el món a través de Prodeca –saludo aquí la directora de Prodeca–, que també jo crec que ja he demanat, si us plau, que estaria molt bé que vostès també poguessin participar en una d'aquestes fires internacionals, on veuran les empreses, el dinamisme que tenen les empreses catalanes que estan allà i que són les que ens demanen, evidentment, que hi siguem i que no perdem el pols de lo que està passant als diferents països. I, per tant, hi ha un moment de molta molta molta competència i que hi hem de ser, d'acord?

Mercats emergents. Quins mercats són els estratègics per a nosaltres? Àsia i Pacífic. I, per tant, aquí hi ha hagut un repunt també de la demanda a Àsia, les exportacions a Àsia aquests primers quatre mesos. Llatinoamèrica, evidentment. Orient mitjà, que ha sigut també l'augment molt gran. Mèxic, Canadà, per raons òbvies, també. I, llavors, evidentment, aquí pros i contres de tota aquesta dels països de Mercosur, doncs, a veure aviam com..., sobretot, més enllà també de l'acord comercial, que hi estiguem més o menys a favor, sobretot saber quins són aquells sectors que poden ser més perjudicats i que, per tant, que ens interessa més..., doncs, quins elements ens interessa modificar, d'acord?

I, evidentment, estratègia de diversificació, continuar col·laborant amb les empreses, que són les que ens diuen on hem de posar l'accent, i intentar, doncs, evident-

ment, ser també una referència internacional en tots els productes que fem i en tota la nostra activitat.

En principi, res més. Com que sé que voldran que concreti algun dels temes que hem dit, evidentment, a la seva disposició, si els sembla.

I res més. Moltes gràcies. I estic a l'espera per aclarir qualsevol dubte.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara seria el torn dels grups parlamentaris. Si els pareix bé, la proposta que faig és, com que són diferents sollicituds de compareixença i les han demanat diferents grups, començaríem per un dels grups que ha sol·licitat la compareixença, que és lo més gran. Per tant, la senyora Jeannine Abella tindria la paraula per cinc minuts, com a representant de Grup Parlamentari de Junts.

Jeannine Abella i Chica

Sí; moltes gràcies, president. Diputats, diputades, conseller, membres del seu departament, gràcies per aquestes dues compareixences.

Bé, des de Junts celebrem, com no pot ser d'una altra manera, aquest augment del sis per cent de les exportacions en uns moments que no són gens fàcils, però gràcies també a aquesta bona feina que fa el nostre sector agroalimentari, tot i que a ningú se li escapa que estan preocupats, perquè entre els sectors més perjudicats per la política aranzelària dels Estats Units, doncs, quan mirem aquest *top 5* de sectors afectats, apareix el de la maquinària i, per descomptat, el sector agroalimentari. En el cas de Catalunya, vostè hi ha fet referència, els sectors més afectats serien el de l'oli d'oliva, el del vi, el cava, els sucres i extractes vegetals.

Catalunya sempre ha tingut vocació d'obertura internacional, de mercats, de vocació exportadora, i en aquest sentit, en els darrers deu anys, les exportacions catalanes als Estats Units han incrementat en un 125 per cent el seu valor, fet que ens fa també dependents, en part, d'aquestes exportacions.

La política aranzelària de Trump no és una bona notícia en molts aspectes, per no dir cap, però especialment per al nostre sector agroalimentari. I per ficar-li dos exemples, doncs, el sector del vi i el cava l'any passat van exportar per valor de 80 milions d'euros. És un sector que lluita contra moltes dificultats i, dit de passada, també lluita contra moltes campanyes que se'ls fan en contra –que algun dia n'hauré de parlar aquí a la comissió–, i que està treballant contra rellotge, doncs, també, com deia vostè, per avançar comandes als Estats Units i també per obrir nous mercats.

El cas de l'oli d'oliva és especialment preocupant, amb una exportació en augment que l'any passat va superar els 138 milions d'euros, i que ara també veu el futur amb incertesa, perquè el fet de que s'apliquin els aranzels dels Estats Units, d'un vint per cent en el cas de Catalunya, fa que no posi les coses fàcils degut a que hi ha altres països com Xile o l'Argentina que només se'ls aplicarà el deu per cent dels aranzels. Per tant, la cosa se'ls posa més difícil.

En total, a Catalunya hi ha 1.175 empreses que exporten aliments i begudes als Estats Units i la majoria són pimes. Vostè, conseller, va anunciar un pla de respostes, avui hi ha fet referència breument. I sí que el primer que li voldríem demanar és que concreti una mica més en què consisteix aquest pla de respostes.

I en un altre ordre de coses, que també n'ha fet esment, voldríem preguntar com afectaran els aranzels de Trump sumats a aquest acord de Mercosur que, de per si, ja perjudicava el nostre sector primari.

I un prec en aquest sentit, i per acabar aquest primer bloc, potser ara seria el moment que el PSC i el PSOE a Europa diguin: «Mercosur, així no», que aturin l'acord i es replantegin, doncs, com es pot reformular per tal de que perjudiqui el menys possible els nostres pagesos i ramaders.

I pel que fa a l'àmbit de la burocràcia, és evident que tots els grups estem molt preocupats, perquè la burocràcia ofega el nostre sector primari. Ens consta que s'hi està treballant, som conscients que no és una cosa gens fàcil, però que cal accelerar.

També és veritat que en moltes ocasions, així com la burocràcia perjudica el primer sector, l'Administració és una pròpia víctima de la seva burocràcia i, un cop això passa, de retruc acaba repercutint negativament al sector primari. Hi ha un exemple molt clar d'actualitat que és el decret de renovables que es va aprovar el dia 3 de juny. Catalunya està a la cua en renovables i Catalunya necessita sobirania energètica i hem de sumar esforços per treballar-hi. Totalment d'acord amb aquestes dos afirmacions. Però, què ens hem trobat? Ens hem trobat un decret damunt de la taula per accelerar les renovables que no es va consensuar amb la pagesia. Un decret que posa per davant la sobirania energètica, per davant de la sobirania alimentària. I quan preguntem a la conselleria de Territori el perquè d'aquest decret, ens diuen que és per accelerar tràmits i reduir burocràcia. I des de Junts el que veiem és que no s'hi ha inclòs ni la protecció dels terrenys de regadiu que vam aprovar al monogràfic de pagesia, amb el seu suport, i que els sòls de protecció 1 i 2 estan en joc amb la nova redacció.

I jo li voldria preguntar, conseller, com va defensar la pagesia quan el Govern va proposar o va posar aquest decret a damunt de la taula amb l'excusa de reduir la burocràcia. Va fer re vostè perquè es tingués en compte el sector primari? Va posar al mateix nivell, com ha de ser, la sobirania energètica amb l'alimentària? I acabo, president. Perquè la gràcia de defensar el primer sector, a banda d'impulsar polítiques que el beneficien, és defensar el sector primari quan hi ha interessos contraposats, ja que, casualment, quan hi ha diversos interessos en joc, qui acaba perdent sempre és la pagesia. I de poc servirà tenir llum verda a la nevera si quan l'obrim no podem trobar els productes de casa nostra.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn de la senyora Montse Bergés, del Grup Parlamentari Esquerra Republicana, per cinc minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Conseller, també saludar l'equip de la conselleria i el representant de JARC.

Ha passat gairebé un any de la seva presa de posició al capdavant del DARPA i així d'entrada m'agradaria constatar dos fets que, al meu entendre, resumeixen el que han estat aquests primers mesos al capdavant de l'acció del Govern. Per una banda, ja sap que li reconeixem aquesta habilitat en la seva forma de lideratge: ha sabut servir-se de la seva experiència institucional tant per oferir bones paraules a les organitzacions, fer ús de l'escolta activa, deixar-se veure arreu, com per davant de les adversitats sobrevingudes implicar de manera intel·ligent a tothom amb l'objectiu de socialitzar el desgast que aquestes situacions poden causar al Govern, que en el fons és qui té l'obligació d'actuar. Crec que és oportú reconèixer-li aquesta habilitat que fins ara ha capejat amb solvència.

Ara bé, i per altra banda, aquesta habilitat que ha mostrat en les formes ha de saber que no podrà aguantar-ho tot. I és que la realitat va posant de manifest que en el fons de les coses poca cosa toquem que hagi pogut fer el departament més enllà d'una bona publicitat corporativa. L'habilitat d'elaborar titulars guanyadors, de fer grans anuncis i de confondre a través de declaracions d'intencions com si fossin polítiques reals i solucions efectives també és una cosa que se'ls ha de reconèixer.

Per tant, conseller, en aquest primer gairebé any de legislatura, li reconeixem habilitats en les formes, però també posar-hi més pa que formatge en el fons.

De moment, avui la compareixença és per dues qüestions concretes. La primera, sobre l'estat de compliment de l'acord de simplificació administrativa –aquesta tam-

bé la vam demanar conjuntament–, i també per fer un seguiment del Ple monogràfic de pagesia, perquè pogués retre compte de quin és l'estat de compliment de les propostes de resolució aprovades el març del 24 i perquè expliqués quines actuacions s'han portat a terme, efectivament; no sé si les que ha llistat estan totes o simplement les ha enumerat. Després li preguntaré més concretament a favor de la simplificació administrativa, més enllà de simples declaracions o acords que anem fent amb les organitzacions.

I la segona, sobre les mesures previstes dels aranzels del Govern dels Estats Units. I aquí, com que vostè ja ha dit que ens farà arribar aquests tres estudis, jo crec que potser hauria sigut més interessant fer-la quan ja haguéssim tingut aquesta documentació. Però sí que, tenint en compte que ha fet menció d'aquesta ampliació de crèdit de 1.500 milions per fer-hi front, m'agradaria saber quants milions s'han mobilitzat d'aquestes xifres que vostè ens ha donat, entre les quals també hi havia els 30 milions de les pedregades, per veure si hi ha alguna ordre convocada.

I sobre la simplificació administrativa i el Ple monogràfic de pagesia i aquest acord de mesures urgents de simplificació, no acabem d'entendre el concepte de mesures urgents, perquè si és tan urgent potser es podria haver fet un decret llei eliminant directament tràmits i no crear comissions interdepartamentals i anar fent seguiments d'implantacions d'acords.

I li faig preguntes més concretes sobre el que diu no només l'acord de govern urgent, sinó també l'acord amb les organitzacions agràries. Pel que fa a la bretxa digital, també ha dit que s'han implantat millores a les oficines comarcals. A nosaltres de moment ens arriba que no s'acaba de donar l'abast amb la demanda que hi ha. De fet, hem de pensar que més del noranta per cent dels obligats digitals necessiten assistència tècnica i potser no s'hi pot arribar. Per tant, m'agradaria saber si considera que les mesures que ens van explicar són suficients i estan donant resultats.

Pel que fa a la finestra única agrària, nosaltres considerem que potser s'hauria de desenvolupar una norma amb rang de llei per dur-la a terme i permetria fer realment un pas de gegant en aquesta simplificació. Li pregunto si l'estan treballant des del Govern.

En l'acord de govern de mesures urgents parlen d'integrar tots els tràmits a través de la finestra única empresarial, però el sector manifesta que aquesta no s'adapta a les explotacions agrícoles i ramaderes i que s'hauria de fer ajustant-ho a la plataforma de la Dun. També m'agradaria saber si ho tindran en compte.

El Ruraldata, que ara és un portal que recull totes les aplicacions, però que de moment no té un efecte directe sobre la simplificació, quins terminis té? Perquè ha dit que hi estan treballant. I si té previst quan estarà funcionant. Si s'han recollit les demandes sobre algunes aplicacions, que en el moment que es faci ja pugui ser en la millor condició possible, com per exemple l'eDERAN, que no permet que les ECAs facin consultes ni exportar informació en excel, etcètera.

També pel que fa al decret de fertilització, si tenen intenció de modificar-lo.

I, miri, aquest maig, en una resposta que vam rebre del departament a unes preguntes escrites del meu grup parlamentari, el seu departament deia que estaven treballant activament en l'anàlisi dels criteris tècnics, jurídics i productius per tal de regular una nova categoria d'exportacions ramaderes de caràcter familiar. Han arribat a alguna conclusió amb l'objectiu de promoure, efectivament, aquestes polítiques estructurals que discriminin positivament les petites i mitjanes exportacions agroalimentàries, que són les que realment –i vostè també ho ha dit– garantiran el futur i la sobirania que necessitem al nostre país? Què ha fet en aquest sentit?

En relació amb el seu compromís de reduir l'impost d'hidrocarburs al sector primari, ho han fet o només era un anunci?

Pel que fa al pla especial de sequera, al setembre, la consellera Paneque va dir que al setembre es faria la revisió. Nosaltres considerem que és una mica tard, al nostre entendre. En tot cas, ens agradaria saber quines propostes hi farà el seu de-

partament amb l'objectiu d'ajustar els consums per a cada ús, corregint les disfuncions detectades i garantint la disponibilitat eficient d'aigua a la petita i mitjana pagesia com a activitat essencial que és en el proveïment d'aliments.

També surt a l'acord l'Agència de la Natura de Catalunya. Després de tant, ens pot dir en quant augmentarà la participació del sector primari en la seva governança?

A les preguntes per escrit a les quals m'he referit, el Govern no ens va respondre una pregunta que era: «Quins de tots aquests acords acordats amb el gremi de la pagesia no havien estat ja plantejats en el marc de la Taula Agrària o havien estat compromesos ja pel Govern?» Perquè considerem que moltes vegades anem repetint els mateixos acords.

I pel que fa al Ple monogràfic de la pagesia –de fet, en aquest temps, no podem repassar tots els punts, perquè n'hi havien molts, ens agradaria poder-ho fer amb més detall–, només faré referència a dos punts que van ser presentats pel seu grup parlamentari, pel Grup del PSC, a les seves PRs. La proposta de resolució 3.5, que era modificar per protegir els regadius davant de la instal·lació de renovables. La pregunta seria, com ha fet la diputada Jeannine Abella, el seu Govern acaba d'aprovar un decret llei que, entre altres coses, facilita la implantació de parcs solars en terrenys d'alta capacitat agrícola. I a la proposta de resolució seva, fins i tot deien que es tiessin enrere els percentatges que ara es poden..., el cinc i el deu per cent, que ara sí que es poden instal·lar parcs eòlics o solars.

I respecte a la proposta de resolució 5, el punt 3, que parlava de «revisar els protocols sanitaris aplicats als casos de positius en tuberculosi i l'obligatorietat de buit sanitari a les explotacions a fi que, tot i garantint la màxima seguretat en sanitat animal, s'apliquin en la mesura necessària pel greu impacte que en les explotacions ramaderes tenen», la pregunta seria –ho demanaven vostès al març del 24–, gairebé un any i mig després, m'agradaria saber què han aportat de nou en aquest sentit ara que tenen la capacitat de governar.

Moltes gràcies.

(Veus de fons.)

La tuberculosi, sí.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Núria Lozano tindria la paraula per cinc minuts.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bona tarda, i gràcies al conseller Ordeig i a l'equip del departament per la seva compareixença, que finalment inclou dues qüestions, segurament prou rellevants com per haver estat mereixedores cadascuna d'una sessió específica. Bé, una salutació també a la representació de la JARC.

Intentaré referir-me a les dues qüestions, començant pel tema de simplificació administrativa.

Fa temps que parlem de la necessitat de protegir i defensar les explotacions agràries de la competència deslleial dels grans grups econòmics, també des d'una perspectiva de simplificació administrativa, tenint en compte que es tracta d'empreses que compten amb una estructura prou professionalitzada com per dedicar, precisament, a aquesta tramitació i gestió administrativa *online* tot un seguit de recursos que, en canvi, no estan a disposició i a l'abast de les altres explotacions.

Si a això hi afegim l'edat mitjana elevada del sector, també els resultats de les explotacions, que no permeten destinar prou diners a una gestió externa d'aquesta tramitació, que és prou complexa com a resultat de l'aplicació de la PAC, i, a més a més, tenint en compte la falta de flexibilitat administrativa també pel que fa a la gestió dels errors comesos, que no són, precisament, senzills de rectificar, doncs, tenim, en certa manera, gairebé la tempesta perfecta en aquest sentit.

D'altra banda, és cert que el nou model d'oficines comarcals havia de servir per combatre aquesta triple bretxa digital. Ens indicava vostè que s'han donat instruccions en aquest sentit, però entenem que també, amb anterioritat, s'havia d'haver donat algun tipus d'instrucció, perquè aquesta és una qüestió de la que ja fa prop de dos anys que estem parlant com a resultat dels compromisos adquirits en aquest sentit, dels quals Comuns vam ser part i que mantenim per seguir considerant-los com a necessaris.

Així, respecte a la taula de simplificació administrativa i desburocratització, si poden compartir el calendari de reunions de seguiment, quines de les mesures adoptades al Ple de la pagesia s'han desplegat i aplicat respecte a aquesta qüestió, quines s'implementaran en l'immediat per reduir la burocràcia i agilitzar aquesta tramitació, per exemple, en matèria de finestreta única, més enllà de la regulació. O si s'han plantejat adoptar mesures relacionades amb l'activació de línies de suport a les cooperatives agràries, no només per incrementar la seva base social i productiva, i establir ajuts per a entitats col·laboradores que acompanyin la tramitació dels ajuts i del suport a les explotacions en aquestes obligacions administratives.

De fet, si ho simplifiquem, tot es podria reduir a una pregunta que té a veure amb la reivindicació llargament formulada per la pagesia, que és: com tenen previst seguir abordant la qüestió de la simplificació de tràmits? I, més enllà del fet fins ara, com consideren que es pot seguir avançant de forma eficaç?

És clar que apostem per un sector agrari, ramader i pesquer competitiu i sostenible que garanteixi una producció d'aliments segurs i de qualitat, per tal de disposar del màxim de sobirania alimentària, garantint un model de proximitat i de producció de base familiar que preservi territori i que, a més a més, cuidi el paisatge i la nostra biodiversitat. I això és el que amenaça precisament la política d'aranzels del Govern Trump, que precisament ha cobrat nova actualitat aquests dies. La setmana passada, a propòsit de l'increment de la despesa militar, que només l'Estat espanyol, dins de l'OTAN, ha rebutjat escalar fins al cinc per cent –per cert, bàsicament per comprar productes americans, d'això se'n diu fer proteccionisme–, ha anat acompanyat precisament de l'amenaça d'imposició d'aranzels als productes procedents de l'Estat espanyol, més enllà de la política aranzelària general a què ja havíem fet referència en alguna ocasió.

Això implica, doncs, la necessitat d'adoptar mesures, que, si bé és cert que el Govern de l'Estat havia fet referència a la possibilitat d'un pla nacional de contingència amb ajuts directes als sectors més afectats i també un escut laboral, com en el període de pandèmia, aterrat a Catalunya tenim que, efectivament, alguns dels sectors tindrien una afectació molt important. El vi representa el dotze per cent de les exportacions catalanes, això implica excedents que afectaran mercats i preu, sobretot pel que fa als petits cellers. I d'altres casos com l'ametlla o les nous, tenim una problemàtica inversa, perquè n'hi ha una importació de l'ordre d'un setanta per cent, però la manca de producte podria provocar una pujada de preus del producte local que faci inviable la venda del producte o la pèrdua de mercats per substitució per productes més barats.

Per tant, a nivell català ja al seu moment el president Illa va anunciar la convocatòria dels agents socials econòmics, però es desconeix com han anat evolucionant aquests contactes. Si ens ho podria detallar... Es preveu algun tipus de diàleg amb els principals agents socials del sector primari?

Deia vostè que es preveuen ajuts per obrir mercats nous, especial per a oli i vi; si podria entrar en un grau major de detall.

I tenint en compte que els efectes dels aranzels –vaig acabant, president– es notaran de manera més intensa transcorregut un període des de la seva imposició, un cop ja quedi reduït el marge actual d'exportacions que siguin prou avançades, sobretot per a petits productors amb menys capacitat de resistència, estocatge i costos d'emmagatzematge també, per tant, amb una situació més vulnerable, si contempen la

possibilitat de concedir crèdits tous per paliar els efectes financers específicament dedicats als petits productors, de forma que aquests ajuts arribin a tota la cadena de producció i no només als grans productors.

I una última qüestió: d'acord amb fomentar el consum local, i en aquesta mateixa línia, quins horitzons plantegen respecte la compra pública? Comuns fa temps que situem la necessitat d'adoptar una política de compra pública que aposti per productes locals i de qualitat, reduint petjada ecològica i augmentant la sostenibilitat, però, sobretot, potenciant productors locals, el que suposaria un gran avenç en la direcció correcta. Ens consta que s'està treballant en aquesta qüestió des del Govern, però, més enllà de la seva regulació, quina previsió tenen per introduir-se de forma generalitzada aquestes clàusules a la contractació pública de la Generalitat?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada I, seguint lo torn que havíem establert, seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP, i té la paraula, per cinc minuts, el senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bon dia, conseller, i a tot l'equip que l'acompanya i a totes les persones assistents.

Bé; en primer lloc, parlant, doncs, dels temes que vostè ha estat exposant, sí que és evident que hi ha un increment de les exportacions, perquè les dades són les que són, però sí que a nosaltres ens agradaria analitzar més profundament, aquest augment d'exportacions, a quin model agroalimentari respon. Si respon a l'agroindústria, que és un model que nosaltres no compartim, però que ha anat arrelant profundament al país i acaparant terres, o al model tradicional de Catalunya, que és la petita i mitjana explotació familiar, que, com hem vist en els darrers trenta anys, i una mica més i tot, ha anat desapareixent del país en favor d'explotacions molt més grans, a favor d'aquesta agroindústria.

I l'agroindústria, si aquest increment d'exportacions és per aquesta indústria, per nosaltres ens indica el malament, doncs, que evoluciona aquest país, amb un model que, bàsicament, en alguns sectors..., com vostès ja saben, a Catalunya hi ha més porcs que persones. Aquest no és el nostre model, l'agroindústria, que al final el que fa és contaminar el país, deixant-se les restes aquí i poca feina de qualitat genera. És a dir, genera molts més conflictes que no pas beneficis al nostre país, i aquest model nosaltres no el compartim.

I no només això, aquest model també genera ara el nou boom especulatiu energètic, amb plantes de biogàs que, com ha dit vostè, algunes les declaren estratègiques, tot i que bona part del territori saben que no hi està d'acord. De fet, han rebut a la consellera..., en algunes zones de ponent, aquestes entitats s'han mobilitzat perquè no comparteixen aquest model i, a més, en algun cas concret que s'ha de declarat com a estratègica, que són plantes de les més grans que hi hauran a Europa i que s'hauran d'alimentar amb productes o amb residus de molts quilòmetres de la pròpia planta, que aquest tampoc no és un model que nosaltres puguem compartir, aquesta nova bombolla especulativa.

Però no només veiem que hi han queixes en aquest sentit. Curiosament, sembla que tot vagi tan bé, però veiem com constantment..., els sindicats es queixen constantment. Podem veure ara Revolta Pagesa, que l'altre dia va rebre el president a Girona i el va rebre a crits pel Decret 12/2025, un decret que, per exemple, Revolta Pagesa rebutja, però Unió de Pagesos el que diu en tot cas és que s'ha de modificar, perquè no pot ser que es puguin utilitzar els terrenys d'alta capacitat agrícola, els classificats com a 1 i 2. No té cap sentit. En tot cas, Unió de Pagesos proposen algunes excepcions. Però sí que veiem que hi ha una majoria, doncs, que no comparteix l'esperit d'aquest decret. Que al final ens parlen de protegir l'agricultura i la rama-

deria, però fan decrets o altres actuacions polítiques que van en detriment d'un sector ja molt tocat des de fa moltes dècades.

M'agradaria saber vostè què pensa d'aquest decret i què pensa del que diuen tant Revolta Pagesa com Unió de Pagesos en referència a la utilització del sòl agrari d'alta capacitat o dels que tenen una bona classificació.

Referent als aranzels, és evident que haurem d'esperar quins són aquests, i sí que pot suposar un cop dur per a alguns sectors, com és evident, perquè és una política molt fora de lloc, però també hem de veure el personatge i, a nivell mundial, el viratge que hi ha en polítiques d'extrema dreta. I aquesta és una realitat que per ara no només és la política trumpista; aquesta s'escampa arreu. Però, per altre costat, també hem de veure els efectes que pot tenir Mercosur sobre sectors molt concrets del nostre país, on estaran lluitant amb productors d'altres països –ho hem parlat mil vegades–, on les seves condicions són molt més laxes, siguin laborals o fitosanitàries.

Nosaltres no podem compartir aquestes desigualtats que afecten una part del nostre sector primari del país, i sap que ens hem posicionat clarament en contra d'aquest acord i, de fet, sempre hem demanat que el Govern defensés el sector primari de Catalunya. Per tant, no permeti que això tiri endavant sense aquestes clàusules mirall, però no només amb productes fitosanitaris, sinó també garantint els drets laborals; aquí ja els tenim garantits, però els dels altres països, no.

També hem vist el problema de la tuberculosi, un tema que s'ha parlat a bastament i que ha suposat una afectació important per a alguns ramaders últimament. I aquí sí que s'han de prendre solucions, perquè la lògica «aplastant» et diu que s'ha d'actuar d'una manera molt limitada, però la realitat, que ja sé que ve de les normatives europees, això és evident, però afecta tota la granja un cop es detecta amb un mínim de nivell. I això penso que és una cosa que també ens hauríem de plantejar com des de Catalunya ho podem treballar i demanar el canvi per garantir que al final s'utilitzi el sentit comú, que a vegades sembla que aquí o a Europa es perd, i això sempre va en detriment del mateix sector.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Montserrat Berenguer té la paraula.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. Conseller, secretària general, altres directius del departament i públic assistent que ens acompanya aquesta tarda... Espanya no negocia cap acord amb Estats Units, ho sabem, ho fa Brussel·les, i els diferents països de la Unió Europea, doncs, poden tenir taxes aranzelàries diferents.

El tractat, en el seu article 28, ja prohibeix als països tenir taxes aranzelàries individuals amb tercers països. D'aquesta manera es tracta d'evitar que els països més grans o atractius negociïn aquests aranzels preferencials, però això mateix també funciona a la inversa: un país extern no pot acordar un aranzel més gran i, en aquest sentit, perjudicar o castigar un país membre.

Però, no ens enganyem, sí que té la capacitat i la potencialitat de poder aplicar-ho a productes concrets. És l'exemple de l'oliva negra o el vi. S'ha imposat un aranzel del trenta-cinc per cent a les olives negres espanyoles i, en conseqüència, això hauria suposat pèrdues superiors a 260 milions d'euros per al sector agrícola. Vi i oli serien productes dels més afectats i, segons les dades, aquestes exportacions haurien disminuït un 43,4 per cent en valor en el... Jo li diré aquestes dades, perquè sí que poso el conjunt dels primers quatre mesos de l'any. I el cava català s'hauria vist més afectat, amb una reducció del 24,72 per cent en el valor de les exportacions.

En aquest sentit, senyor conseller, Perpiñà ens diu que en el sector del vi i el cava sí que s'observa una tendència més prolongada als efectes de Trump i que el descens del consum està fent-se als mercats més consolidats.

Amb tot, aquest inici del mes de juliol que es presenta amb més incertesa que mai, amb data 9 de juliol com una data que podria tornar a haver-hi un increment d'aquests aranzels als béns de la Unió Europea. I hi ha una preocupació també davant d'altres productes que volem posar de manifest, com podrien ser embotits i formatges, que Catalunya, doncs, és un mercat fort en aquests productes.

Per tant, Estats Units és un mercat, ho hem de dir, és un mercat rellevant i en disminueix la seva demanda. Aquestes exportacions agroalimentàries, els Estats Units apareixen en setena posició com a país on es destinen aquests béns alimentaris catalans. Li volem adreçar una sèrie de qüestions. Quines polítiques i acords el Govern d'Espanya seguirà perquè aquests productes catalans no es vegin perjudicats? Quines estratègies s'implementaran des del Govern i des de la conselleria, en particular, per posar en valor aquests productes catalans i obrir-se a nous mercats? I de quins nous mercats parlem? Perquè ens ha dit Àsia, Amèrica Llatina, en general. Voldríem una major concreció. I, és a dir, com s'explicarà arreu del món qui som? Com es traslladarà aquesta qualitat dels nostres productes i el significat que hi ha al darrere de cadascun d'ells?

Pel que fa a la simplificació administrativa, ens ha posat de manifest la plataforma única Ruraldata. Qui s'està ocupant de fer aquesta simplificació administrativa en aquesta plataforma? Hi ha un redisseny? Una interoperabilitat? Una empresa d'informàtica? Si ens podria explicar-ho.

També s'ha referit a una bateria de vint mesures. Entenem que és ampliable a més mesures? I, en cas afirmatiu, si ens podria concretar quines serien les següents mesures que es prioritzarien d'aquesta bateria. I si aquesta simplificació podria comportar, també, un augment i necessitat de personal de gestió de recursos humans al departament.

També s'ha referit, i ho volíem dir, a la simplificació per sectors concrets. Nosaltres havíem fet una proposta de resolució, per exemple, de simplificació administrativa per al sector porcí. Entenem que aquesta simplificació s'està treballant per sectors, també, de forma separada, atenent les necessitats i particularitats de cadascú dins del sector agrícola ramader? Perquè, per exemple, hi havia sectors que ja tenien aquest tema molt treballat i molt avançat, i era de fàcil execució i de forma més immediata.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari de VOX, i tindria la paraula, per cinc minuts, lo senyor Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Conseller, resta de directors generals i resta de persones que assisteixen a la present comissió... En primer lloc, dir que –agrair també la seva exposició– ens congratulem de que les exportacions agroalimentàries, tal com ha exposat, hagin pujat un sis per cent, el qual demostra un increment en línia ascendent i la importància que té això per a l'economia catalana.

Envers la simplificació de la burocràcia, ha comentat que –bé, ja es va dient de forma recurrent en altres reunions– es crea aquesta taula de treball de simplificació administrativa i, com el seu nom indica, esperem que sigui una taula de treball, com el seu nom diu, que s'hi treballi de debò i desitgem que sigui, a més, efectiva i eficient.

Hem parlat també de la importància de les diferents mesures, que en són vint, de simplificació administrativa, bàsicament per acabar amb aquesta xacra que és l'excessiva burocràcia. I considerem que és imprescindible que es faci un seguiment d'aquestes vint mesures. Principalment, considerem que són importants aquestes que beneficien les explotacions petites i familiars, que són les que pateixen les conseqüències d'aquesta política agrària comuna, i tenint en compte que l'home del

camp és una persona que té una tendència innata contra aquest encasellament al paper i a la burocràcia. També aquestes que permeten l'accés als joves agricultors a les explotacions. Són importants també les relatives a les explotacions agràries prioritàries per fomentar també l'activitat agrària.

I ha parlat també, com a mesura, de l'exempció de portar l'aval a les comunitats de regants, cosa que també és un tema força interessant, donada la importància que té el tema del reg i de la zona de regadiu i la riquesa que aquesta comporta.

Envers la plataforma Ruraldata, ha dit un sol portal. A mi sí que m'agradaria que ens expliqués també una mica més el tema d'aquesta plataforma rural, com funcionaria. I explicar també el pla pilot al que ha fet referència quant a fomentar l'acompanyament, ajut i suport: on es concentrarà aquest pla pilot, o si es farà a diferents punts de Catalunya, o com ho teniu previst. Si ens podria concretar una mica més.

I també, ha fet una petita referència a la caça i la pesca, dins d'aquestes vint mesures, si també podria concretar una mica més quines són aquestes mesures de simplificació administrativa envers aquest sector cinegètic.

Per la resta, molt interessant que ens porti els documents del CREDA i els aranzels dels Estats Units, si bé hagués estat bo que s'haguessin aportat abans d'aquesta reunió, perquè potser haguéssim pogut fer alguna pregunta més, no?

Ha dit que Estats Units és el nostre setè mercat agroalimentari, però que majoritàriament el nostre mercat, evidentment, és l'europeu, per la qual cosa, consideren que encara és més important que es respecti –aquí parlem dels aranzels americans, dels Estats Units–, que es respecti el principi de preferència comunitària dels nostres productes europeus, ja que la política agrària comuna està incomplint de forma reiterada aquest principi de preferència comunitària. I també, amb aquesta política agrària comuna, s'han eliminat la majoria dels aranzels de les importacions d'aquests tercers països no comunitaris. O sigui, no només parlem dels aranzels dels Estats Units, aquí l'esquerra té un interès especial en la política de Trump, sinó que potser és més important que es controli aquesta política aranzelària que ve de la política agrària comuna europea.

Per la resta, aquest problema dels aranzels, a més, queden incrementats amb aquesta burocràcia excessiva a què s'ha fet referència, amb una normativa europea fiscal, laboral i mediambiental molt més laxa i que, evidentment, afecta, per tant, també la seguretat alimentària, amb la contaminació microbiològica que ve d'aquests països. Són, evidentment, temes que s'hi ha d'apostar i tractar amb força dins d'aquesta política agrària comuna, més que inclús la política aquesta dels aranzels dels Estats Units, que encara estan per determinar l'impacte i els efectes que tindran.

Totalment d'acord amb apostar per la màxima qualitat de la nostra indústria agroalimentària i buscar mercats. Potser li demanaríem que concretés també aquests mercats –ha fet referència a alguns països emergents– per exportar. Entenem que serà absolutament necessari com a contrapès pels perjudicis d'aquests acords amb països com ara..., per exemple, l'acord de Mercosur.

Per tant, desitgem que es faci realitat i no sigui tot això una simple declaració d'interessos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt, però veig que no està present a la sala. Per tant, donaria la paraula al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Tindria la paraula, per cinc minuts, el senyor diputat Manel Ezquerro.

Manel Ezquerro Tomàs

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, secretària general, a tot l'equip que els acompanya avui del departament.

Bé, d'entrada, la majoria dels grups ens congratulem per l'augment de les exportacions. Jo trobo que això ens hauria de tenir aquí una compareixença que hauria de ser positiva al cent per cent, que les exportacions augmentin, que l'economia de les exportacions familiars també, la renda, ha augmentat. O sigui, hauríem d'estar en aquesta conjuntura, crec jo, ara mateix, no? Però m'ha sobtat una mica que alguns dels grups, doncs, el seu discurs és una mica derrotista o catastrofista en alguna de les situacions que han exposat.

Jo crec que és de vital importància el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i així ha quedat demostrat en aquest any que porta treballant, pràcticament, que s'ha pres com una de les accions de govern més importants, i no només per l'agricultura i la ramaderia, que també, sinó que és més important per una altra de les polítiques que estan a l'agenda avui en dia, que és la del territori, la de la Catalunya interior, la del món rural, que no només necessita que no plegui ni una explotació agrària, ramadera més, ni pesquera, ni forestal, no n'ha de plegar ni una més, sinó que aquestes explotacions són les que ajuden a estructurar tot el territori i que moltes vegades han servit de banc de proves per a una altra part de la nostra economia catalana, i que és molt important, que és la de la innovació. Moltes empreses catalanes estan exportant arreu del món, som referència en molts productes, en enginyeria de sistemes hídrics, en equipaments per a la ramaderia. O sigui, tenim una xarxa d'empreses que estan al costat de les empreses agràries que han crescut al costat d'aquestes empreses i que són les que, a la vegada, també diversifiquen l'economia en aquest món rural.

O sigui, jo veig que això s'ha passat per alt. I sí que agrairia al conseller si comparteix aquesta idea de la importància no només de l'agricultura, sinó del que fa l'agricultura en aquest territori interior, no?

Després, sobre el tema de la simplificació administrativa. Es van anunciar les vint mesures, algunes ja s'han trobat, inclús..., tot i que la pagesia voldria prémer un botó i treure-les totes, i això és impossible si volem continuar exportant. Des del sector, alguna ja es contempla com a positiva. Si, a part d'aquestes vint mesures, el document serà viu i s'espera aplicar-ne alguna més o si ja en té alguna que ens podria avançar avui també, no?

Després, també, per fer una reflexió, tot i que aquest Decret 12/25, que diversos grups hi han fet referència, que és..., bé, depèn més, potser, de transició ecològica, però, evidentment, afecta l'agricultura, no? Perquè si algú s'hi està ara mateix oposant és pel tema d'ubicar-lo en sòl agrari.

Crec que hi ha algun error de concepció o de comprensió lectora o escrita, perquè quan parlem de categories 1 i 2, que es treguin, perquè no pot ser ocupar sòl agrari de categories 1 i 2, precisament, parla sempre, aquest decret, en parcs solars de menys de cinc megawatts i que el departament estudiarà o farà una anàlisi de la viabilitat que sigui. Crec que ho especifica així, eh?, el decret. Serà en sòls que no tinguin viabilitat agrològicament parlant. O sigui, que encara tindrà l'última paraula.

I vostès saben per què hem arribat a aquest punt de menys de cinc megawatts es puguin utilitzar categories 1 i 2, que vol dir sòls de terra bona? Precisament, per alguns dels que ara mateix esteu ficant-vos-hi en contra, o sigui, que dèieu que els parcs solars havien de ser petits, que els parcs solars petits havien de ser més àgils i facilitar-los la implantació. I com a coneixedor d'un territori, crec que aquí ho hem exposat alguna vegada ja, que tenim el parc més gran de Catalunya, nosaltres... Us ficaré un exemple perquè ho vegem tots una mica més clar. Nosaltres, a Alcarràs, som defensors de les empreses agràries familiars com ningú, són les que ens fan viure a poble. Aquest parc solar de set-cents hectàrees en un sol parc només té una sola línia. Quan a nosaltres ens van començar a arribar projectes de parcs petits, que eren de tres megawatts, de quatre megawatts, de cinc megawatts, en diferents llocs del municipi, del nostre terme municipal, ens vam posar les mans al cap, perquè

eren explotacions familiars que se desprenien de la terra o la llogaven, i ens haguessin suposat uns bolets per tot el terme municipal que ho vam veure una bestiesa.

En canvi, quan, en un latifundi, que no era empresa familiar agrària, que no ens afectava l'agricultura tradicional, venia aquest parc solar, al revés, pensàvem que amb els ingressos que podíem aconseguir d'aquest parc podríem diversificar les polítiques municipals per a fomentar el relleu generacional, ajudar els joves, arreglar els camins. Tot vinculat a les explotacions agràries.

O sigui, no es tanquin en banda, crec que és important no ficar-ho tot al mateix sac, no posar la tireta abans que la ferida, i cada territori ha de ser una mica autònom, sempre amb una cosa rigorosa, dintre de la normalitat que marca el decret llei, que crec que és el tercer que es fa per accelerar les renovables. I, per un costat, no es pot dir que hem d'accelerar i, per l'altre, posar pals a les rodes.

Jo crec que hem de deixar treballar i entre tots anar a una per a facilitar i conviure tot, perquè pot conviure tot i no posar pals a les rodes.

No tenim més temps. M'agradaria després, si en tenim, parlar un moment també d'alguna cosa de les que ha apuntat la CUP.

Gràcies.

El president

Bé, tenen dret a... (*Veus de fons.*) Hi tenen dret, una altra cosa és que vulguen utilitzar-lo, eh?

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del conseller, per trenta minuts, per respondre les qüestions que els han plantejat els diferents grups parlamentaris. Conseller, té la paraula.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé, gràcies, president. Membres de la Mesa..., que abans no us he saludat. Gràcies. (*El consellerriu.*) Donem per saludat.

Escoltin..., bé, en primer lloc, gràcies a tots i totes per les fantàstiques intervencions que han fet, perquè jo, com saben, he estat a moltes comissions i, independentment, en aquesta vida no volem que tothom pensi igual, però sí que es facin aportacions que vagin a obrir elements de reflexió interessants. Per tant, un agraïment sincer a l'esforç que han fet de sintetitzar amb el poc temps que han tingut també i, per tant, jo també he intentat prendre notes el més ràpid possible. Si alguna cosa no contesto, hi ha l'equip aquí i jo mateix a disposició per aclarir el que vulguin.

Mirin, el primer missatge, i no és una metàfora, i no ho dic per dir, amb aquesta actitud que hi feia referència la diputada d'Esquerra: jo compto amb vostès. Jo compto amb vostès, perquè sé, sabem el món que ens ha tocat viure i sabem les adversitats a què ens enfrontem, no les climàtiques, les guerres, les crisis de subministraments, la competència dels preus, la crisi energètica... No, és que a vegades és la distància dintre les àrees metropolitanes en la gestió de territori, en la gestió de l'agricultura, de la ramaderia. I, per tant, jo crec que aquí hi ha una consciència, amb molts matisos –i que llavors m'hi referiré–, però, home, hem d'intentar cadascú amb el seu matís, però empènyer tots. Com abans els he dit, eh?, –no s'hi han referit gaire–, doncs, hi ha una..., no diré una desinversió, sinó una..., doncs, hi han inversions molt importants i estratègiques per a la competitivitat del sector que no han tingut prou finançament. Per circumstàncies, les que siguin, eh? Però no pot ser que a Catalunya, com un país modern, el cinquanta per cent del regadiu no estigui modernitzat. No pot ser.

Perquè no fem un ús eficient de l'aigua? Evidentment. Però no només això, és que vostès saben que una infraestructura modernitzada de regadiu és un abans i un després en la manera com es porta l'explotació, en la rendibilitat, en la professionalització, en la utilització de tecnologia, en la qualitat del producte, en l'estabilització de les produccions, en el relleu generacional.

Per tant, si us plau, jo crec que tots hem de fer una pedagogia i un acord de país, ja no vostès, un acord de país de dir: «Escolteu, què és lo que hem de fer els propers cinc anys en inversions al país?» És que, al final, sigui petit, sigui gran o sigui..., és que, al final, sí que ningú serà competitiu si no som capaços de mobilitzar més inversions.

I jo crec que... Abans els he dit les tres coses que a mi m'agrada dir, eh?: talent, innovació i inversió. És que molta part de la tecnologia i la innovació que necessitem requereix inversió, perquè, al final, el regadiu també és inversió, els accessos, la cobertura..., bé, tot això que necessitem, si és que volem competir en el món que ve, eh? Jo crec que ho tenim tots bastant clar.

Per tant, compto amb vostès i els hi dic, perquè estem aquí per defensar que aquest sector... No sé si el diputat Cornellà, no sé si hi era, però he començat la meua intervenció..., i m'ha agradat molt que ha dit: «Quin model volem?» Això és molt important.

El nostre model, ho he dit abans quan he començat, és de crear prosperitat, però que sigui compartida i sigui justa. I en aquest sentit, el sector de la carn, doncs, ha ajudat a crear una prosperitat.

Vostè deia, escolti, fa..., l'any noranta fa quaranta anys. Fa quaranta anys teníem un setanta per cent de dèficit comercial alimentari. Havíem de comprar, per menjar havíem de comprar un setanta per cent més del que veníem. I ara estem a un cent cinc per cent de superàvit, eh? Hem recuperat setanta-cinc punts percentuals –setanta-cinc.

Llavors, dius, home... Diu: «Aquí no suma moltes coses, d'algunes contradiccions, d'alguns reptes... Això ens genera molts reptes.» Però, home, això ha aportat una riquesa molt gran. El que hem d'intentar és que aquesta distribució de la riquesa sigui més justa. I que els molts reptes o les externalitats negatives que això ens pugui generar, doncs, realment, fer la feina.

Jo ho penso honestament, no és un problema de dimensió –no és un problema de dimensió–, sinó que és un problema de tecnologia i tenir la tecnologia per anar cap a l'economia circular, per fer una bona gestió dels residus, per generar les mínimes externalitats. I avui dia tenim tecnologia i les plantes de biogàs en són una.

Quin model de plantes de biogàs? Que vingui una empresa de no sé on a muntar no sé què? No, això ho hem dit moltes vegades, igual no sempre ens en sortirem. Però el nostre model és una gestió de ramaders que s'ajunten en un radi d'actuació per fer una gestió conjunta del seu residu. D'això se'n diu cooperació, responsabilitat i gestió territorial d'un residu. Jo crec que és el model. Igual en algun lloc diràs: «Doncs aquí no ha sigut així.» Bé, escolti, jo crec que el model que ha de..., l'estratègia del biogàs que venia de l'anterior, l'estratègia del digestat, que també venia..., l'estratègia del digestat, sí, l'havia treballat una mica l'anterior Govern, va cap aquí.

Que hem d'afinar algunes coses, que potser l'estratègia diu una cosa, però la realitat llavors...? Perquè també necessites algú que, de tecnologia, en sàpiga. Per tant, bé, vegem quina dimensió. Però jo crec que a altres..., al nord d'Europa, fa molts anys, i tenim experiències contrastables que estan funcionant a altres llocs d'Europa i tenim una oportunitat històrica.

I jo també diria, entre no fer res i fer-ho de qualsevol manera, entenc que hi ha un punt intermedi de fer unes plantes de biogàs adaptades al territori, ben dimensionades i, per tant, que ens alliberin l'aplicació de purí als sòls. Una oportunitat per reduir els purins dels aquífers.

Nosaltres anem cap a... O sigui, no podem seguir produint com ho fèiem fa vint anys o trenta. I avui hi ha la tecnologia i d'aquí deu anys encara hi serà més, precisament, per fer..., doncs, aspirar al residu zero i a una gestió i una petjada hídrica mínima, i una petjada energètica mínima, i a fer-ho a través de renovables. Llavors..., i amb productes químics mínims, perquè jo crec que aquí hem de ser exigents i hem d'empènyer, no?

Intentaré ser una mica ordenat, a veure si puc. Primer de tot, en tema aranzels i en tema de tot allò que afecta la viabilitat i aquesta prosperitat compartida, nosaltres estem aquí per defensar el sector, en un món global, en un govern, però, escolti, a nosaltres ens trobaran intentant defensar i negociant, i a vegades cedint i a vegades perdent. Però, escolti, això és la vida, eh?

I els demano que també ajudin en aquest sentit, amb les contradiccions que tots tenim, que ens estimem molt el sector, però que, evidentment, anem els últims o anem a la cua en renovables a l'Estat espanyol. Llavors, a veure, ens hi posem o no ens hi posem? Com ho fem? Com ho fem? Llavors, el diagnòstic tots el tenim clar.

Però és que, home, i costa molt... L'altre dia m'ho deia, parlava amb una persona anglesa, deia: «No, és que a Estats Units i a Anglaterra passa el mateix.» «*Not in my background*», o no sé com ho deia. «No a casa meva.» Aquesta frase és molt famosa. Bé, doncs, «no a casa meva»; home, a algun lloc ho haurem de fer. El que hem de fer és bona planificació territorial.

Què és molt important? I aquí sí que els dono la raó a tots. En mitjana de superfície agrària al món, cinquanta per cent, quaranta i escaig; Catalunya superfície agrària, aquest país que tenim tan complex, amb muntanya i moltes pendents, poques superfícies grans, vint-i-cinc per cent. De regadiu, del total de regadiu, vuit per cent. Per tant, alerta, que no podem perdre superfície agrària. I, alerta, no ens podem permetre perdre gens de superfície agrària de regadiu, que és vuit vegades o deu vegades més productiva que la que no té regadiu, i que ens hem gastat tots diners públics per fer-la regable.

En aquesta línia, jo els ofereixo que fem una reunió, perquè jo també tenia entès que quedava preservada, amb aquest decret quedava preservada la superfície agrària de regadiu i la d'alt valor. Si no és així, fem..., els proposo que fem una reunió el dia del proper Ple o quan els vagi bé amb els responsables de Territori, suposo que això serà... Bé, que vingui el responsable que porta el decret i nosaltres conjuntament i fem una sessió específica. Jo crec que al final tots perseguim el mateix objectiu, desencallar això, les renovables, però no generar un impacte, un perjudici a les zones d'alt valor.

Què hem de fer amb les zones agràries? Què hem de fer, quan es fa una carretera, quan es fan unes renovables? Home, per favor, per favor, tenim una llei d'espais agraris que està pendent de desplegar i la qual diu que s'han de fer plans territorials agraris, precisament per dir: «Escolti, aquí tenim un territori, unes zones d'especial interès, altres menys», no sé què, i, en casos que toqui, doncs, «vostè haurà de fer una compensació si fa segons què». Bé, ja el departament, els companys estan «apretadíssims» al màxim en tirar això endavant. El que passa és que ja es poden imaginar el que costa. Ara hem acabat el del Penedès i ara començarem, crec, amb Girona i... (*Veus de fons.*) I Tarragona, oi? Bé, ja els hi diré, perquè no recordo ara si era Lleida o Pirineu. D'acord? Per tant, això és el que hem de fer.

De política..., simplificació, bé, molts dels temes que han comentat. Escolteu, s'ha de ser a Brussel·les perquè ara s'està parlant a la PAC i, doncs, precisament, per defensar aquest model que han estat comentant aquí. No perdre diners, perquè ara alguns volen dedicar els diners a comprar bombes i no a comprar tecnologia agrària o infraestructures agràries. Compte!, sortirà el marc financer d'aquí a poc, la setmana que ve, crec que és, el 7, i aquí sabrem l'assignació de diners.

Nosaltres defensem inversió productiva d'aliments. Això també hi ha una frase que en diuen el *soft power*. El *soft power*, eh? Doncs el nostre poder es diu una alimentació productiva de qualitat, de suficiència i que, a més a més, té un poder econòmic bestial. I que arribem a tot el món i que portem gent de tot el món, eh?, turistes, amb les externalitats negatives, però molta gent ve aquí també per la nostra gastronomia. Llavors, jo crec que aquí aquest ha de ser el nou poder, però necessitem inversió també, eh? Per tant, estar allà.

La diputada Bergés em deia l'actitud. Home, perdoni, i vostès ja ho van viure al final de la seva etapa, eh?, és que sembla que estiguem vivint les set plagues, més coses no poden passar.

I lo de la pesca, vostès saben que hem anat..., bé, eh?, hem instal·lat treballadors del departament a la delegació del Govern. Vam tenir la crisi del vuitanta per cent dels dies de reducció de pesca just entrar, allà lo de la pesca al Mediterrani sembla que els soni, doncs, com molt lluny... Bé, un desconeixement del nostre territori, de la nostra realitat, dels nostres estudis científics, de... I vostès aquí també, el seu Govern, havien fet una gran feina amb Icatmar i en alguns dels projectes ens havíem trobat, però potser havien descuidat anar allà a explicar-ho. Llavors..., que no és una crítica, eh?

Però de dir, home, si l'actitud... Jo crec que el Govern, si no vas amb bona actitud, millor que no surtis ja de casa. Per tant, bona actitud, però també conscients del món que ens ha tocat viure.

Sequera, ja sap que vostès van viure també tres anys molt complexos. Això també ho vull dir aquí, eh? Estem dient que les dades d'exportació han anat bé, estem dient que aquest any 2025 la collita... D'acord, el preu del cereal, que no el marquem aquí, segurament s'enfonsarà, però, escolteu, que portem tres anys d'unes collites desastroses, eh? Que jo crec que molts agricultors s'han quedat pel camí. Llavors, ostres, doncs, aquest 25 això ho remuntarem.

I, per tant, totes les persones que van resistir en el seu dia i que van ajudar a que hi haguessin ajudes per la sequera, ajudes per als agricultors, per als joves, finançament, doncs, home, escolti, gràcies per la feina feta, eh?

I quan deia això: «Home, què ha passat?» És que ha passat de tot. No, no... Salut animal, sequera, l'avellana... Els explico la crisi de l'avellana? Ara surto del guió perquè vostès també han obert mil fronts, eh?, a part dels aranzels i la simplificació. La situació més crítica en aquest país en aquests moments es diu sector de l'avellana, a Tarragona. I, per tant, aquí ja ens estem mobilitzant, com saben vostès, d'aquí a poc, doncs, aquesta setmana sortirà l'ordre d'ajuda de sequera, també de reposició d'arbres morts. També aquesta setmana..., és aquesta setmana que anem a Tarragona també a presentar el pla estratègic amb l'IRTA i amb tots els estudis que hem fet, i totes les persones de la cadena de valor de l'avellana, de dir, un acord de país per aviam com tirem això endavant. I com intentem que aquell que hagi de reconvertir l'activitat i les varietats les pugui reconvertir o com aquell que realment pugui seguir endavant ho pugui fer, no? I aquí hi ha famílies, i aquí hi ha persones amb noms i cognoms, i persones joves i persones amb crèdits. Bé, doncs, com ho fem? Com ho fem? Doncs això és el que farem.

I amb la tuberculosi? Escolti'm..., i ara això donaria per fer una sessió sola de tuberculosi. I el diputat de la CUP deu saber... Vaig estar fa pocs dies a casa d'un afectat. Anem cas a cas. Tenim una normativa europea, tenim un marc nacional del ministeri, vam crear una taula amb tots els sectors afectats, i vam dir: «Escolteu, si això ho hem de fer junts.» I sapiguem què depèn de Brusselles, què depèn del ministeri. I hem demanat un augment de les indemnitzacions al ministeri, que depenen d'allà; hem demanat una flexibilització de les mesures dels buidats, d'acord? I, ara, som vistos a Europa com un dels territoris on som més seriosos en la gestió de la sanitat animal. I això ve de moltes dècades i de molt bona feina i de molt bona professionalitat del sector i de l'Administració. I amb moltes tibantors moltes vegades, però hem de continuar sent així. Compte també amb quins missatges donem.

Nosaltres, cas a cas, augmentar les indemnitzacions. Flexibilitzar, perquè és veritat que anem tenint informacions noves que abans no teníem i, per tant, hem de veure com flexibilitzem. Ja ho hem fet, ja hem flexibilitzat els protocols i, per tant, ja els hem canviat i encara voldríem canviar-los més.

Llavors..., però, sobretot, donem un missatge de responsabilitat, de seriositat. I també ens convé a tots que estigui tot ordenat i controlat. D'acord?

Aviam, estructurar... Una cosa que també és molt important, que s'ha dit, alguns ho heu comentat, i potser la intervenció al final del diputat del PSC. Perquè els petits, perquè la prosperitat sigui compartida, ens cal un sector..., tenim un sector molt atomitzat, tenim grans empreses, és veritat, però tenim molta petita empresa alimentària o pagès. Necessitem estructurar el sector. Això va per sector i va per explotació.

Què vol dir estructurar? Hi ha ajudes per a organitzacions de productors. No podem anar petites explotacions a competir pel món. I, per cert, Estats Units no és l'exemple del gran exportador, empresa gran, eh? Molta empresa petita, precisament, és la que està exportant a Estats Units, olis. Tenim un sector de mil productors d'olis que exporten arreu del món afectats. Cava i... Cava potser no tant, però sí que alguns també, eh? Cava i vi, tres quarts del mateix. *Fine food*, tenim molta petita empresa i empresa familiar que està exportant. Precisament, en valor no és molt gran, 2,5 per cent de les exportacions. Per tant, situem les coses, 2,5, però sí que afecta, en determinats segments afecta molt.

Llavors, vostès em diran, què més farem? Escolteu, nosaltres, línies d'ajudes pels aranzels obertes, complementàries i, sobretot, jo també els hi dic perquè també ens ho han demanat les empreses, prudència. Tampoc ens interessa dir que això ha tingut un efecte molt gran perquè els productors són els primers que ens demanen dir..., compte a dir que aquí... No, nosaltres hi volem ser. I, de moment, no estem perdent molts clients pel deu per cent. No estem perdent clients americans.

Si això puja, podem perdre'n. Que n'hi ha algun que s'ha perdut? Home, segur. Però, per tant, jo crec que aquí la línia, s'ha dit, crec que la diputada dels Comuns. Línies d'ICF ja hi són, ja estan obertes, d'acord? I crec que fa dos setmanes el Departament d'Empresa va anunciar també un paquet de 37 milions d'euros per a internacionalització d'empreses catalanes per combatre la crisi aranzelària.

De les renovables, ja ho he dit, d'acord?

De la diputada Jeannine Abella: 2,5 per cent de les exportacions a Estats Units, per tant, ho he dit. Per tant, també a l'expectativa d'aviam què és el que passa i, per tant, tenir les eines a punt i, si s'han d'augmentar, s'hauran d'augmentar, d'acord?

Mercosur, també, segurament, ha comentat Mercosur. Jo també els..., l'oferiment a la resta. Primer de tot, tenir informació i saber quins són els sectors més afectats i saber què és el que hem de demanar, eh? Per tant, jo els hi ofereixo, podem fer les sessions, les que vulguin, però jo crec que amb la informació..., fem primer aquestes..., els enviem el document. Jo crec que avui es podrà enviar, no sé si hem de parlar amb el director aviam si realment estava tancat, perquè sé que havien de fer algunes modificacions. Si està tancat, els hi enviem i, llavors, fem una sessió, els hi expliquem i si llavors volen fer un debat amb mi, cap problema, però amb dades i informació anirem molt bé.

El decret de renovables, ja ho he dit, d'acord?, no podem perdre espai.

Mesures concretes, em deia, que alguns ja m'ho han dit. Escolti, és que n'hi ha tantes... Però els en dic unes quantes, eh?: 3,5 milions d'euros per a cooperatives agràries; 1,5 milions d'euros era per retirada de destil·lació de crisi per al sector vitivinícola. L'ICF, no sé si ho recorden, ja estava obert des de pocs dies després dels aranzels. ICF ja havia obert crèdits de finançament. I nosaltres, com ja crec que ja els havia dit, obrim també una línia; obrirem, jo crec que en breu, una línia oberta permanentment d'agroliquiditat, que si es fixaven, abans s'obria, s'executava de seguida i, llavors, havíem de... Una oberta permanentment. I, llavors, aquí, amb alguns acords amb Taula Agrària... Obro parèntesi: han parlat aquí dels acords de Revolta. Si vostès miren acords de Revolta, la gran majoria dels punts posa: «Tal com s'ha acordat a Taula Agrària.» Ajuts de la pera, ajuts de no sé què.

Per tant, hi ha molts punts, ja venen de coses. Crec que ho ha dit la diputada Bergés, moltes coses ja venien de l'anterior etapa, venien de Taula Agrària. Per tant, i

ho vam escriure, potser llavors no ha arribat tot lo que havia d'arribar, però evidentment que eren coses que ja hi eren.

És que quan a mi a vegades em venen: «Ostres, hem de fer això...» Lo dels regadius, tot lo que vam posar de regadius ja eren temes que s'estaven treballant i que hi havia hagut, bé, doncs, molt consens territorial. Bé, ho vam voler posar, ho posem, no? Però evidentment que eren coses que venien de lluny. I ja sap que jo no tinc cap problema, les coses que venien de l'anterior Govern, i si me'n deixo alguna me la pot dir, no tinc cap problema en reconèixer-ho, al contrari. Nosaltres venim aquí a donar continuïtat institucional i tampoc fer massa llenya de coses que no haguessin funcionat, perquè tampoc serveix de re i perquè hem d'intentar sumar.

Prodeca. També, ja com hem dit, jornades a punta pala de Prodeca, i suposo que... Si no ho han seguit, doncs, hem fet moltes jornades, moltes conferències, moltes reunions, ara això que es diu «B2B», que vol dir entre empreses i importadors –si no posem una paraula en anglès, ja sembla que no funciona. Doncs hem fet també el fòrum aquí, que van venir exportadors i importadors d'arreu del món, amb productors catalans aquí i, per tant... Això és el que també va anar molt bé.

Esquerra Republicana, lo de l'actitud. Jo crec que l'actitud és molt important; l'objectiu també.

De la pedregada, jo els hi vaig dir, la pedregada ho hem d'acordar a Taula Agrària –a Taula Agrària–, hi ha els diners. Un agraïment novament per la feina que han fet. Escolti, definim els ajuts a fons perdut, definim els diners que han d'anar a inversió per a regadius, definim els diners que han d'anar, perquè també ens ho estan demanant, a liquiditat, també, urgent. Llavors, tan ràpid com puguem, eh? I s'ha de fer ja ja ja. Eh?, secretària? (*Veus de fons.*) Ah, ja està. Ah, d'acord, d'acord. Doncs ja està, està en tramitació. Doncs, si us plau, els hi...

Simplificació. Diu: «És suficient?» No. El que hem fet, les vint mesures de simplificació són suficients? No, què va. Alerta el discurs de la simplificació, que no dic que s'hagi de fer, però, alerta, no ens passem de frenada de dir que aquí no hi ha d'haver controls de res, eh? Per tant, fem controls eficients, raonables i adaptats a la realitat, d'acord? Però, evidentment, no són suficients. I qualsevol proposta que tinguin, tràmits concrets que els puguin escriure, que ens els puguin dir que es puguin adaptar i que siguin legals, ho farem. Per tant, aquí també l'ofertament.

Deia lo de la FUE, ho tenim claríssim, si els tràmits empresarials molts cops no tenen res a veure amb els agraris. Llavors, tot allò que puguem aprofitar, ho aprofitarem. Però sap que aquí hi ha també molta contestació perquè és molt difícil, a través de la finestreta única empresarial, fer colar les simplificacions del dallò.

La Ruraldata, ho estem... Està ja en funcionament? (*La secretària general del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació diu: «Ja està operatiu.»*) Està operatiu ja, el Ruraldata, per aquell que el vulgui utilitzar, d'acord?

El decret de fertilització, em deia aviam si el canviaríem. Evidentment, ja he dit, de les vint mesures de simplificació, n'hi havia algunes que requereixen la modificació del decret de fertilització.

Això del decret d'agricultura familiar, tres quarts del mateix. Ja l'hi he dit, aquest s'ha de fer i, per tant, jo crec que aquí... Jo crec que això donaria per una llei d'agricultura familiar, els hi dic aquí, donaria per això i, per tant, ha de ser un dels... Allò de la prosperitat compartida hauria d'anar cap aquí, com som capaços que l'agricultura familiar, la petita explotació sigui viable i tingui uns recursos i uns tràmits simplificats, d'acord?

L'impost d'hidrocarburs. Miri, ara els diré una cosa: de molts dels acords que havíem fet és veritat que aquest no el podem complir, perquè, jurídicament, ens han dit que no es pot. Successions, sí, eh? I, per tant, tenim ja un text per a la bonificació de successions, d'acord?, però hidrocarburs no es pot. Si vostès, i ho podem compartir, si vostès veuen que hi ha alguna..., jurídicament, algun plantejament jurídic que

faci viable que es pugui fer, o que una altra comunitat ho hagi fet i que hagi anat endavant, nosaltres ho estudiarem.

Cal alleugerar els costos dels productors. Tot i això també els hi dic, eh?, i abans que parlàvem de la carn també, mai, per sort –en part, per sort–, els preus que estan percebent els productors de carn en aquests moments està a un nivell raonable i el marge respecte als costos, doncs, ara que s'han moderat –una flor no fa estiu, això s'hauria de mantenir en el temps–, home, en aquests moments tenim un marge més gran per als nostres productors.

Comuns. El pla de la pagesia. Això no sé què... Ah sí, bé, les vint mesures de simplificació. Bé, jo les he explicat. Llavors, algunes... Miri, aviam, les tinc aquí, no? On estaven? Les estava dient. Algunes que estan fetes i d'altres que no dallò... Ah, mira, aquí, aquí les tinc.

Miri, el registre de maquinària agrícola, que he dit que hem fet un canvi, perquè això era lent i complicat, està fet.

La llicència i permís de caça i pesca: està en proves, perquè és una nova aplicació que està en proves, perquè tampoc ens hem volgut fotre també en un canvi en plena campanya.

El nitrogen de referència està en tràmit, d'acord?

Cada quinze dies la secretària general es reuneix també amb el Consell de Direcció del CETRA, com els he dit. I, llavors, també tenim les reunions periòdiques amb el sector, amb Taula Agrària, d'acord?

I el registre d'explotacions, per exemple, que ha tornat al GTR, això també està fet, eh?

En tenim vint, llavors, si vol, li detallarem una per una, a veure on està cada cosa, però cap aquí està.

Els crèdits tous, m'ho ha preguntat. Sí, ja estan disponibles els crèdits tous, eh? Hi ha una línia de crèdit, que ja ho he dit.

Consum local, compra pública, llei de l'alimentació, que s'està tramitant en aquests moments: contempla el cinquanta per cent de la compra de les administracions públiques de proximitat.

Administració, podria anar més ràpid, eh?, però hi ha uns tràmits que no ens els podem saltar.

Llavors, a darrere, just a darrere, té aquí el director general, que cada dia, si no cada no sé quant, doncs, parlem a veure com ho fem, com no sé què... També s'ha d'escollar tothom, també s'ha de... I llavors vostès també tindran el seu moment. Ara hem d'intentar que en aquesta legislatura això sigui una realitat, que al final ha de ser l'estratègia alimentària del país dels propers deu anys, d'acord? I amb una coherència, eh? I l'altre dia també ho dèiem amb la secretària d'Alimentació, parlàvem, escolti, doncs, aquí els objectius que tenim del peix, de la cadena de valor del peix, són molt similars a la cadena de valor de l'oli, de la mel, o de... I, per tant, quan també els deia d'estructurar el sector, doncs, home, agrupem també el sector del peix, de la mel, de l'oli i evitar també productes fraudulents.

Obro parèntesi, Mercosur. Sí, ho torno a dir –ho torno a dir–, ja ho he dit molts cops, si no es compleixen les clàusules mirall dels controls d'entrada, no té sentit. Ja saben que això l'hi he dit al comissari, l'hi he dit al ministre i ho dic als meus companys i els hi dic a vostès, no? Jugar amb les cartes marcades no s'hi val. Llavors, bé, veurem.

Al diputat de la CUP, jo crec que ja li he contestat bastantes coses: qui exporta, sector de la carn, plantes de biogàs. Bé, jo crec que ja més o menys...

Jo crec que és un error entrar en aquesta dicotomia sector carn sí, sector carn no, porcí sí, porcí no; jo crec que és un error, perquè, al final, tenim el país que tenim i el que hem d'intentar amb les eines que tenim i les persones que... Pel que sigui, Catalunya s'ha situat com un referent al món en producció de carn i en tecnologia associada al sector de la carn. Llavors, dius, ostres, hi ha països de tot el món que venen

aquí perquè no tenen proteïna animal suficient per al seu territori. Llavors, ostres, que això genera uns reptes i unes externalitats, allò que hem dit abans. D'acord. Però no ho fem tot tan simple, que no ho és tant. Hi ha gent que ho ha fet molt bé.

Jo, ostres, jo he anat a... Vaig estar a la fira SIAL de París, hi ha gent que està per tot el món obrint mercats i sent, doncs, quasi com uns ambaixadors quan van pel món en representació de Catalunya i de la feina ben feta, no? I, per tant, home, mireu que hi hagi uns equilibris o que les coses es facin ben fetes; però jo crec que també hauríem d'anar amb més matisos.

La diputada del Partit Popular, Montse Bergés, em deia què faria el Govern d'Espanya. Bé, aprofito que la diputada de Junts em diu: «Què farà el PSC, el PSOE...?», no sé on. Dic, prou feina tinc a respondre tot això que m'han preguntat aquí. Diu... (*Veus de fons.*) Montse Berenguer, perdona. (*El conseller riu.*) Perdona, Montse, perdona: Montse Berenguer. Ho he apuntat aquí, sí. M'ho he apuntat ràpid.

Montse Berenguer. Doncs, escolta, diu..., també em preguntava del Govern d'Espanya. Bé, escolti, nosaltres al Govern d'Espanya hem demanat lo que creiem que beneficia el Govern de Catalunya i, per tant, els faig la mateixa demanda: digui'ns quins temes creuen que són sensibles i què hem de demanar, Brusselles, ministeri o nosaltres mateixos, i nosaltres ho farem, d'acord?

Els mercats, ha dit: «Pot concretar una mica més els mercats?» Miri, ja l'hi dic, els tinc aquí. Els podem dir, allò, mercats i motiu per cada país que ens interessa. Àsia i Pacífic, regions: Xina, Japó, Corea del Sud, Singapur, Vietnam. Perquè estan augmentant..., un augment substancial de la demanda. Penseu que hi ha aquí països no només que estan creixent molt, sinó que, a més a més, tenen una renda *per capita* creixent moltíssim. Llatinoamèrica –vaig dir ràpid, eh?–, Llatinoamèrica: Mèxic, Brasil, Xile. Orient Mitjà: Emirats Àrabs, Aràbia Saudita. Consideracions polítiques al marge, eh? Mèxic i Canadà, dos països que han quedat exempts dels aranzels americans, però que podrien servir de porta d'entrada per anar a Estats Units, d'acord? Per tant, aquests en són alguns.

I si volen fer una sessió d'aquí..., aquí també hi ha un altre dossier dels de Prodeca, que ja no els hi he dit, que també parla de com estan també els mercats internacionals i moltes idees de coses que podríem fer.

I per acabar –deixi'm dos minuts, president–, VOX, el senyor Rafa Villafranca. Jo crec que no m'he explicat, com que he anat tan ràpid: el pla pilot d'acompanyament *online* és a les cinc oficines comarcals, fem aquest pla d'acompanyament *online*. Al mateix temps, els anuncio que, properament, posarem en marxa un servei, a través de diferents serveis del departament, d'acompanyament, assessorament tècnic a totes les explotacions, d'acord?

Què vol dir això? Doncs que si tenim un IRTA, que és un centre reconegut internacionalment que fa segons quines innovacions tecnològiques, que, realment, això més lo que es fa a les escoles agràries, més lo que es fa als centres de recerca, més als centres tecnològics, més les últimes tecnologies, que això arribi a les explotacions. Democratitzar el coneixement a tota la cadena alimentària i, per tant, també, alguns que a allò en deien l'«extensió agrària», doncs, recuperar això, eh? I, per tant, aquí també, si tenen alguna idea, els en farem partícips perquè puguin aportar.

Això de les clàusules mirall de Mercosur, crec que ja l'hi he contestat.

I al company del PSC, Manel Ezquerra, allò de la innovació. Jo sempre ho dic. Miri, vinc d'inaugurar, a les nou del matí inauguràvem el Congrés Europeu d'Agricultura de Precisió: quaranta-cinc països representats, 450 investigadors d'arreu del món –d'arreu del món, és europeu però és d'arreu del món– a Barcelona.

O anem cap aquí, que aquí es parli de tecnologia, d'innovacions, de lluita contra les plagues, de tot el coneixement, o no ens en sortirem, perquè tot està canviant molt ràpid; per tant, hem d'anar cap aquí.

Lo mateix que vostè ha dit d'agrupació, d'estructurar el sector, que és el que vostè ha dit: «Home, doncs, com ho podem fer perquè els petits...?», no sé què. Bé, necessitem aquí donar un missatge, no es pot anar sol pel món tal com està i, per tant...

I lo de les renovables ja ho he dit.

I de mesures noves, evidentment, com ja també li he dit, escolti, quan hi hagi un repte, si tornen a sortir, si tenim..., del deu passem al vint per cent o passem al zero per cent, doncs, ens adaptarem. El mateix amb la tuberculosi, el mateix amb la simplificació. Anirem avançant en tot allò que puguem.

I, bé, crec que m'ho he apuntat tot, segur que hi ha alguna cosa que no he respost, però, bé, si dallò..., si ho haig de fer llavors, eh? Perquè jo ja no torno a tenir torn, no? (*Veus de fons.*) D'acord. Doncs gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara he de preguntar si volen fer algun retorn, alguna pregunta. Aviam, que quedo... Fem dos minuts i mig, dos minuts i mig i seré estricte. Ara he sigut molt lax, n'hi ha que s'han passat déu-n'hi-do. Dos minuts i mig, estricte. D'acord? Per tant, quan passin els dos minuts i mig, tallarem. Hi estem d'acord?

El Grup Parlamentari de Junts té la paraula. Senyora Jeannine Abella, té la paraula.

Jeannine Abella i Chica

Sí; gràcies, president. Donant resposta una mica al tema del decret dels sòls de protecció 1 i 2, diria que això queda regulat a l'article 9.4, que és una novetat, i que parla de les explotacions agrícolament no viables més les possibles compensacions. Diu que és el promotor qui ha de proposar quins sòls no són agrícolament viables i que el departament ho ha de validar.

Home, després d'haver sentit el portaveu del PSC dient que si els parcs solars poden ser de set-centes hectàrees, millor que no siguin de cinc, perquè així hi ha menys cables, confiança zero. M'ho permetran, eh?

I després, en l'àmbit del regadiu, conseller, a mi em costa de creure que vostè no fos coneixedor que en aquest decret no s'ha inclòs el tema del cinc per cent del regadiu, i més després de que diversos sindicats hagin fet manifestos en contra d'aquest decret. També hi ha un manifest de l'Acatcor, una escridassada al president Illa en contra d'aquest decret, i una carta enviada pel nostre grup parlamentari demanant, justament, el que avui vostè ha dit aquí, eh?, de dir, escolti, seiem un moment i decidim en una setmana quines són aquestes dos o tres coses que s'han de retocar, perquè no són més, amb l'essència del decret hi estem d'acord. Si som capaços de retocar aquestes tres o quatre coses, en una setmana vostès poden tornar a presentar el decret i nosaltres els hi convalidarem. Però així no, i com hem dit moltes vegades, s'ha de venir pactat de casa.

Per tant, benvingut a la nostra teoria, quan vulgui ens asseiem, retirem el decret, el modifiquem i d'aquí una setmana el tornem a ratificar.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. T'has mantingut dins del... Ara seria el torn de la diputada d'Esquerra Republicana, per dos minuts i mig.

Montse Bergés i Saura

Sí, sí, no em passaré, president.

Bé, conseller, evidentment que l'actitud és molt important, però si podem posar més formatge que pa, encara millor.

Jo, de fet, ho podria resumir en que totes les preguntes que li he fet eren de quan, no? Pot comptar amb nosaltres quan hi hagi calendari, acords concrets, no per anar fent, per explicar-nos «ara hi ha aquest acord» Però ara mateix, si l'haguéssim tornat a repassar, tornàrem a veure com a la reunió de taula de seguiment hi havia com

uns tics, fet o no fet, però, realment, no hi havia la concreció. A nosaltres ens agrada treballar amb dades concretes i en aquest acord hi havia coses molt concretes que no sabem si estan funcionant o no.

Tema aranzels i Mercosur. Aranzels, la incertesa és lo que domina en aquest moment. I en Mercosur, jo crec que nosaltres hem sigut claríssims. A més a més, hi ha una moció votada i aprovada al Parlament amb uns acords que s'han de complir i que vostès, com a representants del Govern, també els han de fer complir a Europa, anant a Europa i explicant les necessitats que tenim.

I pel que fa al tema dels acords amb el gremi de la pagesia, segurament no m'he explicat bé, no li estava retraient que si eren acords que s'havien pactat. No, no, a mi el que em preocupa és que els acords se compleixin. I que no cal que els aprovem i els acordem quinze vegades, que no cal que signem quinze vegades el mateix acord. Ja està. Lo que s'ha de fer és complir-lo.

I en el tema dels hidrocarburs, potser ja ho hauria de saber abans d'haver-ho posat com una possibilitat.

Ja m'he passat? No, no, encara me'n queda. Pensava que... Ja ho veia de color roig.

Tema sector agroalimentari. Aquest creixement, molt important i molt necessari i molt reconegut per al nostre país, el problema és que, al final, el sector agroalimentari no tindrà els productes primaris per funcionar i els haurem de fer portar de fora. Per tant, ens hem de concentrar en aquest model, en la terra, en aquest model de pagesia arrelada a la terra; no en els inversors, que poden desaparèixer en qualsevol moment.

I per acabar, continuar dient que nosaltres continuarem amb aquesta actitud de vetllar pel compliment dels acords que es prenen i que necessita el sector per ser robust, estar preparat per tot: per les inclemències del temps, per les guerres i pels aranzels del Trump i per tot el que vingui.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Dos minuts i mig.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. Jo, en qualsevol cas, referència a una qüestió que abans, per motiu de temps, no m'hi he referit i que ha aparegut i em sembla rellevant. Més enllà del tema de la sobirania alimentària, que també, coincidim amb la importància de la sobirania energètica i que el tema de les plantes de biogàs pot ser útil. Ara bé, el que ens amoïna és quin model de plantes de biogàs. Per exemple, tot el que té a veure amb la necessària connexió a les xarxes d'injecció, per evitar, precisament, el desplaçament de materials inflamables pel territori. També la confusió entre plantes incineradores i plantes de biogàs, que cal evitar-la a tota costa. I, per tant, des d'aquesta perspectiva, doncs, quins mecanismes de seguiment i de control es poden introduir?

I respecte al tema Mercosur, ja saben quin és el punt de vista del nostre grup. Nosaltres som partidaris d'un marc internacional multilateral de regulació del comerç on es prioritzin els estàndards socials, laborals, però també de seguretat i de qualitat alimentària. I això és el que cal garantir. Segurament, cobra encara més rellevància en un moment de limitació aranzelària del comerç i, per tant, té molta rellevància.

Una referència al tema de l'avellana, perquè vostè, conseller, no ha parlat del tema de les mesures per evitar la conductivitat de l'aigua, que, precisament, l'avellana és un arbre especialment sensible a la qualitat de l'aigua en aquestes qüestions.

I una última qüestió relacionada amb la qüestió de la tuberculosi, i és que tenim en aquests moments una situació en què, precisament, arran de la declaració de zona lliure, doncs, cada cop que es detecta un positiu, tenim una obligació de sacrifici d'un nombre de bestiar molt més elevat del que hi havia abans de la situació de

declaració lliure i, per tant, teníem una afectació més acotada. I, en aquest sentit, el retard –i amb això acabo– en la percepció dels ajuts determina que en molts casos estem parlant de la finalització de l'activitat ramadera per a algunes explotacions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, senyora Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. Per centrar una mica aquesta compareixença, perquè és que l'ordre del dia parla de les mesures previstes per a pal·liar els efectes de la política aranzelària del Govern dels Estats Units. Llavors, que ens n'estem anant a molts altres temes i voldria, doncs, tornar a incidir en alguna de les preguntes que he fet concretament en aquesta matèria. És a dir, com afectarà aquesta política altres productes que no s'han anomenat aquí, però que jo m'hi he referit, com són els embotits i formatges catalans?

I també he fet referència al cava català, un descens, però que també l'afectació, segons Perpiñà, d'un 24,72 per cent. És a dir, quina previsió tenim d'aquesta afectació de productes catalans en referència a la política aranzelària dels Estats Units?

I per la resta, jo ja crec que s'ha respost bé per part del conseller.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara és torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el senyor Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Sí; moltes gràcies. Bé, com sempre, el conseller ha tingut bones paraules i l'exposició ha estat bastant clara sobre els temes que hem plantejat. S'han contestat les preguntes i algunes també les ha contestat, perquè les que havien fet altres grups parlamentaris.

Sí que he de dir, evidentment, que, bé, l'ordre del dia, l'objecte, com ha dit la representant del Grup Popular, evidentment, era el de les mesures previstes per pal·liar els efectes de la política aranzelària del Govern dels Estats Units d'Amèrica en els sectors agrícola, ramader i alimentari. I, de fet, és el tema que s'havia de tractar. Tots hem fet preguntes relacionades directament i indirectament, però al final hem parlat una mica, o bastant, dels problemes que afecten el món agrari, com és el tema de l'excessiva burocràcia o el tema de la competència deslleial, o la situació en què es troba, bàsicament..., bé, el tema de les mesures, que s'ha notat per la simplificació administrativa. Però no ens hem centrat en el tema de l'ordre del dia.

Jo considero que, com ha dit..., bé, el conseller ha dit que..., en tot cas, seria molt interessant que porti els documents del CREDA i dels aranzels dels Estats Units perquè, en tot cas, penso que en aquesta comissió haguéssim fet una comissió més fructífera i potser més enfocada al punt que està a l'ordre del dia.

Per tant, penso que queda pendent tractar aquests temes un cop tinguem aquests dos informes que se n'ha fet esment a l'exposició.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Bé, sabeu que, perfectament, se poden demanar les compareixences que calgui. De fet, avui n'estem fent dos. Per tant, no hi ha cap problema en tornar a demanar la compareixença, qualsevol dels grups.

Dit això, té la paraula per dos minuts i mig lo diputat senyor Ezquerria.

Manel Ezquerria Tomàs

Sí; gràcies, president. Ho comparteixo, és veritat, ens n'hem anat una mica de l'ordre del dia, però, bé, jo crec que el conseller, amb els dos punts que estaven, de fet, a la compareixença i amb la primera intervenció ja ha quedat bastant respost tant el tema aranzelari com el de la simplificació administrativa.

Jo només respondré a la diputada Abella. Jo no em dec haver explicat bé o crec que no m'ha entès, tant se val, no?, però intentaré tornar-ho a fer en aquest minut que tinc, o dos minuts.

A veure, això de les set-centes hectàrees. En aquest cas, crec que no s'ha tocat el Decret llei 24/2021, ni el 16/2019. Per ser parcs solars de més de cinc megawatts, han d'anar ubicats en sòl de categoria 3 i 4. Es fa l'excepció, que jo crec que no és potser pel seu grup parlamentari qui ha anat al darrere, d'altres grups, que en sòl 1 i 2 es puguin fer de menys de cinc.

Jo també aquí discrepo, i és lo que ja he dit abans, que jo el territori crec que escau més que estigui concentrat en un lloc sol, que no superi el cinc per cent de territori d'aquest terme municipal, si és regadiu, ni el deu per cent en secà. I abans jo prefereixo això, crec, si fos el meu municipi, que suposo que molta gent compartiria el mateix al seu, que en un lloc no té el mateix impacte que no que et comencin a sortir bolets de parcs de tres, quatre o cinc megawatts en diferents llocs, amb una teranyina de petites línies d'evacuació per a connectar-les en una. Amb una particularitat, que si volem arribar lluny, o als objectius del 2030 i 2050, si no..., amb aquests petits no hi arribarem, n'hem de fer de grans. O sigui, nosaltres, l'exemple que jo he ficat, estem superorgullosos de tenir aquest parc solar.

I m'havia deixat una coseta que és megamegaimportant quan parlem de regadiu, per això s'ha d'escoltar cada territori en concret: allí perdem set-centes hectàrees de regadiu, però nosaltres a aquelles set-centes hectàrees de regadiu utilitzarem l'aigua per a les explotacions familiars que en molts anys han hagut d'anar amb prorratge. I gràcies, o malauradament, aquestos prorratges fa vint-i-cinc anys que ja vam instal·lar que tot el sistema està o bé per degoteig o per aspersió, perquè sempre hem patit molta restricció d'aigua en aquelles zones, som la continuació dels Monegros.

O sigui, com a exemple, aquelles set-centes hectàrees que no regaran faran cap a les de la comunitat de regants de les explotacions familiars, que és lo interessant.

I aquí només ens hem deixat una cosa, jo crec, avui: parlar dels preus justos. Si hi ha preus justos, som capaços de produir el que convingui amb l'agricultura de precisió, amb la innovació que tenim avui en dia, amb aquestes empreses que han acompanyat, i amb tot lo que...

El president

Diputat, acabem...

Manel Ezquerria Tomàs

...va al costat del sector.

El president

I, a més a més, és que no estem parlant ni d'aranzels ni de burocràcia. *(Rialles.)*

Manel Ezquerria Tomàs

És veritat.

El president

Ho dic perquè és lo darrer i acabem ja, eh?, perquè si no... *(Veus de fons.)* Bé, conseller... Bé, conseller, vol parlar?

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Escolteu. No; només..., u, gràcies. D'acord?

Dos, i ho dic seriosament, perquè penso que ha de ser així: treballem, si us plau, conjuntament, també amb la crítica i amb la pressió, pel bé del sector, perquè no tindrem una segona oportunitat.

Hem donat instruccions ja fa dies, no sé si ho han notat, que els convoquin a tots els actes públics que creguin que poden ser del seu interès, actes públics, tant sigui organitzats pels gremis..., de premis, ja sabeu que es fan moltes coses. I, per tant, que els convoquin. Si veuen que hi ha algun acte que no els hi convoquen, no tenen informació, ens ho diuen, d'acord?

I saben també, perquè els reunim periòdicament, que hi ha instruccions de que tots els directors generals, eh?, secretària, secretària d'Alimentació, secretària general, algun subdirector, de que els informin d'aquells temes rellevants que van sortint. N'han comentat molts aquí. I jo crec que hi ha temes que requereixen que tinguin informació de primera mà i poder fer una reflexió més tranquil·la. Un d'ells és les renovables; per tant, compromís de poder fer aquesta trobada, com s'ha dit.

Un altre... Bé, m'ofereixo també a lo de l'avellana, s'ha dit. Escolteu, objectiu número 1, a part de tenir l'estratègia, es deia la conductivitat; no, objectiu número 1 és que al pressupost del 26 hi pugui haver la inversió per poder iniciar les obres de l'EDAR de Reus. La conductivitat de l'avellana i l'aigua es resoldrà si som capaços dels recursos que tenim d'aigua de Riudecanyes, dels pous i de l'EDAR de Reus barrejar-los per tal que puguem reduir la conductivitat i la qualitat de l'aigua sigui la idònia. I, si volen, els ho explicarem, perquè aquí s'ha fet molta feina, però necessitem, evidentment, la situació és molt crítica, per tant, l'ajuda de tots plegats.

Biogàs –i vaig molt ràpid, president, eh?–, biogàs. Escolti'm, senyora..., a la diputada Lozano, tenim un model, però, ja l'hi he dit, obert; si vol, en parlem, o s'ho mira i ens fan arribar les propostes de millora d'atterratge. Escolti, si nosaltres tot no ho sabem. I, per tant, no tindrem un biaix ideològic que faci que no els escoltem, al contrari. Si ens volen fer arribar alguna proposta que va en més bona direcció, doncs, per nosaltres, cap problema.

La diputada Bergés ens deia «dades concretes». Jo crec que he intentat ser concret. En el tema dels aranzels, les mesures que hem fet, els diners; en el tema de Mercosur, també l'estudi, i, per tant, quins sectors estan afectats, quins no. I en la simplificació, tres quarts del mateix.

I jo crec que..., no sé qui ho ha dit, diu: «Escolti, no tindrem productors.» Evidentment, hem de defensar l'agricultor. Nosaltres apostem per una agricultura professional, moderna, viable i sostenible; un pagès sostenible, viable i, per tant, que pugui produir. És evident.

A tots els actes que faig de gastronomia, ara que hi ha la regió mundial, dic: «Escolteu, tot això està molt bé, però sense producte no hi ha ni gastronomia, ni cuina catalana, ni hi ha indústria alimentària, ni hi ha res.» Ho tenim clar, però hem de concretar-ho.

I després ja, per acabar, crec que era la diputada Berenguer, jo crec que potser el que podem fer, com que tindrem novetats les pròximes setmanes sobre si hi ha acord o no amb Estats Units, és que lo que haurem de fer és tornar-nos a trobar per veure com això afecta. Presentarem una bateria de mesures una nova vegada, si és que fa falta, i, per tant, ja els hi farem arribar.

(Veus de fons.) Sí, de làctics tenim sis empreses homologades, només sis empreses homologades a Estats Units, eh?, exporten poc. Sí, sí. No sé quin és el volum.

D'acord, escolteu, i si m'he deixat alguna cosa, doncs, ens ho demanen, ja saben que els farem arribar la informació, d'acord?

Gràcies a tots.

El president

Moltíssimes gràcies, conseller. Agrair sobretot lo to i el tarannà de la compareixença. Crec que ha anat prou bé, estem conformes. I donar les gràcies també a tots

los que han vingut a acompanyar el conseller, i sobretot a la secretària general, i esperant una altra nova compareixença quan toque i quan siga.

Moltíssimes gràcies..., moltíssimes gràcies.

Ara aturarem la sessió durant un minut per acomiadar el conseller i, en acabat, reiniciarem una altra vegada la sessió.

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i set minuts i es reprèn a un quart de sis i tres minuts.

El president

Sí; comencem, reprenem la sessió.

Proposta de resolució sobre la instal·lació d'un centre de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries a la Seu d'Urgell

250-00138/15

Comencem, passem al punt de l'ordre del dia, al punt segon: proposta de resolució sobre la instal·lació d'un centre de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries a la Seu d'Urgell. És una proposta de resolució que ha presentat lo Grup Parlamentari Junts. Tindria la paraula el diputat senyor Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Bé, tots som conscients del que és l'IRTA, del que representa l'IRTA, no?, aquest institut de recerca i tecnologia alimentària adscrit al DARPA i que forma part dels sistemes de cerca a Catalunya. De fet, aquest any celebra els seus quaranta anys.

I, com tots saben, la seva finalitat és contribuir a la modernització, a la millora, a l'impuls de la competitivitat, al desenvolupament sostenible dels sectors agrari, alimentari, agroforestal, aquícola i pesquer. Els seus objectius són impulsar, doncs, la recerca i el desenvolupament tecnològic dins d'aquest àmbit, de l'àmbit agroalimentari.

Des de la seva creació ha anat fent acords permanents de col·laboració amb altres institucions públiques i, per tant, ha creat una xarxa de centres consorciats, entre IRTA, universitats, el CSIC, diputacions, etcètera, que és un veritable sistema cooperatiu de recerca i desenvolupament, no?

Concretament, l'IRTA té disset centres ubicats a les diferents vegueries de Catalunya, però no en té cap a l'Alt Pirineu i Aran, no? Jo crec que la millor defensa d'aquesta PR és la memòria de l'IRTA de l'any 2024, on es pot veure que dels disset centres no n'hi ha cap a la vegueria de l'Alt Pirineu. De fet, també animaríem l'IRTA a fer les memòries amb mapa mental de vegueries i no de províncies.

Pel Pirineu és molt important tindre un IRTA, perquè el sector primari és clau al Pirineu i, a més en aquestos moments, ara, que estem tenint de canvi climàtic, i que, doncs, implica una resiliència, i ajudar a aquesta resiliència per a aquest sector primari tan important, i estem parlant tant dels cultius com de la ramaderia extensiva, etcètera, no?

I, precisament, doncs, la Seu d'Urgell és la seu dels serveis territorials del DARPA. A més, té una bona part del sector lleter del Pirineu, sobretot d'Alt Urgell i Cerdanya. Té el seu centre neuràlgic a la Seu d'Urgell, és on hi ha la cooperativa Cadí. I, a més, l'IRTA podria donar també cobertura o serveis al Principat d'Andorra.

En aquest sentit, al Ple de l'Ajuntament de la Seu, a l'octubre, es va aprovar per unanimitat una moció presentada pel Grup Republicà, pel Grup d'Esquerra Republicana, i que es va votar per unanimitat, per cedir uns terrenys al departament per poder col·locar-hi aquesta seu de l'IRTA. I un mes més tard, al novembre, és quan es va presentar, doncs, aquesta proposta de resolució per tal de col·locar aquest nou centre IRTA del Pirineu, amb base a la Seu d'Urgell, i que després poguéssim tindre, òbviament, uns altres espais a diferents llocs del Pirineu, no?

A més, aquest centre hauria de ser complementari a la fundació Institut de la Llet i els Productes Làctics de Catalunya, que està ubicat a Bellestar, per tant, a l'Alt Urgell, a pocs quilòmetres de la Seu d'Urgell, concretament a l'escola agrària, no?

Per tant, la proposta de resolució són tres punts: iniciar els tràmits administratius per a la instal·lació d'aquest nou centre d'IRTA a la Seu d'Urgell; dotar aquest centre dels recursos humans, materials i econòmics, i fer-ho compatible també amb la fundació de la llet i els formatges de Catalunya.

Ja pel bon govern de la comissió, doncs, dir que hem transaccionat una de les esmenes, l'esmena número 1, amb el Grup Socialistes i, per tant, portaríem a votació aquesta esmena transaccionada del punt número 1.

Al transaccionar aquesta esmena, el punt número 2 el retirem, perquè ja queda incorporat el text en el número 1, però mantenim encara el punt número 3 de la moció.

Per tant, el punt número 1 seria l'esmena transaccionada i el punt número 2 seria el text original del punt número 3 original. I després ja explicaré el perquè hem acceptat i hem transaccionat l'esmena.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del grup que ha presentat esmenes, el Grup Socialistes i Units per Avançar. Tindria la paraula la diputada senyora Neus Comes, per tres minuts.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. En primer lloc, m'agradaria matisar que el nom del centre que estem parlant, la proposta que fa l'IRTA seria IRTA Pirineu. Crec que és un bon nom que engloba no només la Seu, sinó tot el Pirineu català.

De fet, l'IRTA ja fa temps que treballa en aquest centre, està estudiant, mirant com fer-ho. I de fet, l'Ajuntament de la Seu, ara mateix acabem de tenir el conseller, ell quan era regidor a la Seu d'Urgell, també ja es treballava sobre la possibilitat d'aquest centre a la Seu d'Urgell.

I sí que és cert que ara, en el plenari que es va..., al mes de novembre, crec, sí, es va aprovar per unanimitat oferir la cessió d'un espai, que és la ciutadella de Castellciutat, si no ho recordo malament, perquè s'hi poguessin ubicar aquestes instal·lacions.

L'objectiu d'aquest IRTA, no?, de l'IRTA Pirineu –jo ja l'anomeno així, si us sembla– seria que esdevingui un *hub* d'investigació, de coneixement i innovació, amb una clara orientació cap a la col·laboració i les sinergies entre el personal investigador, institucions, empreses, explotacions agràries i comunitats locals.

El seu propòsit seria treballar projectes que buscarien generar no només un coneixement teòric, no tanta teoria, sinó també més pràctica i més resultats, i aplicar aquests resultats al dia a dia, amb una sensibilització sobre el paper imprescindible de l'agricultura i la ramaderia extensiva de muntanya, molt important, perquè és d'on neix la ramaderia, al Pirineu, en acotar-la en l'àmbit agroalimentari, que és l'específic de l'IRTA; arrelar els joves al món rural, i sensibilitzar en pràctiques més respectuoses amb el medi ambient pel que fa al Pirineu.

És un projecte que es planteja a llarg termini. Crear un IRTA no és una cosa avui per demà, és un centre d'investigació que s'ha de planificar per tal de dotar-lo de recursos humans, materials i econòmics, per esdevenir, a la llarga, un veritable motor per impulsar la recerca i el desenvolupament tecnològic dins de l'àmbit de la ramaderia, de la ramaderia extensiva, de l'agroalimentari, a tota la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran. Crec que això és important remarcar que és a llarg termini que el departament i l'IRTA podran anar desenvolupant aquest centre, aquest espai.

Seré breu, eh? Ja agraeixo l'atenció i el saber fer del diputat. La veritat és que ens hem entès molt bé. Hem transaccionat, com bé ha dit, el punt 1; el 2 ja queda incorporat al punt 1.

I pel que fa al punt 3, nosaltres, bé, no hem acabat de posar-nos d'acord, de fet ens abstindrem, perquè entenem que l'IRTA Pirineu podrà arribar a acords amb diferents ens, no només amb la fundació, sinó que amb diferents ens d'arreu del territori, i amb cada un d'ells haurà d'estudiar el detall, veure quin encaix i com respondre amb cadascun d'ells. Aleshores, ja de començament fer aquest acord d'entrada amb un, doncs, no ho veiem del tot bé, sinó de dir, bé, farà acords, sí, amb diferents ens. No cal especificar, no almenys de moment, fins que no estigui creat, amb quins.

I ja està. Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el vicepresident, diputat senyor Josep Vidal, té la paraula.

Josep Vidal Bringué

Moltes gràcies, president. Abans de res, m'agradaria aprofitar la meua intervenció per felicitar en nom d'Esquerra Republicana els quaranta anys d'IRTA, l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries.

Des del grup parlamentari ja vàrem poder participar a través de la Montse Bergés, portaveu de la CARPA, a l'acte institucional de celebració, celebrat al Palau de la Música el passat dijous 26 de juny.

Per tant, només reiterar les nostres felicitacions i encoratjar l'institut a seguir amb el seu compromís amb la recerca transformadora i amb la generació i coneixement per tal de contribuir a la sostenibilitat dels sistemes agroalimentaris i adaptar-los als reptes d'un nou canvi, afectat per les conseqüències del canvi climàtic.

Perquè, com ja hem dit d'altres vegades, la pagesia és un sector que està estrictament relacionat amb la salut ambiental del planeta, ja que la preservació de la biodiversitat és imprescindible per garantir uns ecosistemes sans i saludables; uns ecosistemes que, al seu torn, fan possible produir aliments sans i saludables i garanteixen la viabilitat de l'agricultura i la sostenibilitat socioeconòmica de la pagesia.

Feta aquesta prèvia, encara té més sentit que avui puguem debatre en el marc de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació aquesta proposta de resolució i, per tant, dues raons concretes i complementàries.

Per una banda, perquè es tracta de seguir ampliant el potencial i la capacitat de recerca i innovació tecnològica d'IRTA, amb el seu creixement i expansió territorial.

Per altra banda, perquè es tracta de fer-ho al Pirineu i, per tant, generar oportunitats per a les persones que viuen i treballen en aquest territori, contribuint a l'equilibri territorial i desenvolupament integral del país. És de justícia perquè les prioritats actuals per a les comarques de muntanya són la dinamització econòmica, la creació de llocs de treball, l'habitatge i la fixació de persones en el territori, en un marc de sostenibilitat.

Votarem a favor dels punts d'aquesta PR perquè hi estem d'acord i perquè, sense anar més lluny, dona resposta a la moció referenciada a l'exposició de motius de la mateixa PR, una moció que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana va presentar a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell després que el conseller Ordeig, a la inauguració de la Fira de Sant Armengol, va dir que havia de corregir que l'Alt Pirineu fos l'única vegueria sense un centre IRTA.

Per tant, avui, i donant resposta a la unanimitat de la moció presentada per Esquerra Republicana a la Seu d'Urgell, amb aquesta PR, els grups parlamentaris tindran l'oportunitat d'actuar en conseqüència, refermant el compromís amb l'IRTA i el Pirineu i compromentent el Govern de la Generalitat a fer-ho possible.

Gràcies.

El president

Gràcies, vicepresident. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Montse Berenguer té la paraula.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. A l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries es desenvolupa en una tasca de suma importància: la producció d'aliments és clau per a la vida i té un impacte directe en el medi ambient, la societat i l'economia.

Actuals desafiaments globals, com l'escalfament global del planeta, la crisi energètica i el context geopolític, fan que cada vegada sigui més necessari transformar aquests sistemes alimentaris actuals per produir aliments suficients, alhora que saludables, per a tota la població, fent-los més sostenibles, segurs, justos, resilients i compatibles amb el benestar de futures generacions.

El sector alimentari ha d'afrontar grans reptes i sabem que a Catalunya l'agroalimentació és el primer sector industrial en facturació i ocupació i constitueix un dels principals pilars de la nostra economia. L'IRTA aposta per aquesta aplicació de les noves tecnologies i la digitalització.

Donem les gràcies a Junts, com a grup proposant d'aquesta proposta de resolució, a la qual votarem a favor, i perquè també és una aposta pel territori, per l'Alt Pirineu i Aran, i així com per sectors com la ramaderia extensiva.

S'assenyala que l'Ajuntament de la Seu d'Urgell cedirà la ciutadella de Castellciutat a la Generalitat de Catalunya perquè es pugui ubicar el centre d'investigació d'IRTA a l'Alt Urgell. La presència d'IRTA en aquesta zona geogràfica, entenem que és rellevant per a l'impuls i també per dur a terme i posar en pràctica el seu pla estratègic i l'impuls a la transformació digital del sector agroalimentari, l'optimització de la gestió de l'aigua per als usos agrícoles, la salut del sòl, fent un ús més responsable dels recursos i alhora impulsant la bioeconomia, valoritzant residus orgànics i subproductes agroalimentaris, entre d'altres.

Per la qual cosa, des del Partit Popular, hi votarem a favor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula, per tres minuts, senyor Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Sí; moltes gràcies, president. Els centres tecnològics són grups d'excel·lència que creen tota una sèrie d'empreses d'un mateix sector del braç de l'Administració per unir recursos a la investigació. A Catalunya és al revés, és l'Administració qui vol aglutinar el sector i a l'era de Pujol van proliferar aquests centres tecnològics. Durant el 2015 i el 2018, l'Administració va concentrar LEITAT, Eurecat i IRTA, impuls de la indústria agroalimentària.

L'institut d'investigació i recerca i tecnologia alimentària és un centre de resiliència en tota Catalunya: Reus, Sant Carles de la Ràpita. Però hem de dir que aquests centres poden ser centres forts i investigadors. No obstant, tenen experts que són capaços de captar recursos i es transformen en una forma de finançament, convertint així l'IRTA en recaptador de recursos públics i generant les taxes.

A Catalunya tenim zones on no hi ha centres tecnològics. Una d'aquestes és precisament la Seu d'Urgell, si bé en aquesta zona tan sols queda la cooperativa coneguda com la marca de Cadí. Fa molts anys que IRTA vol establir un centre tecnològic a la Seu d'Urgell, però avui la realitat és que és l'única cooperativa, que, a més, té vinculacions polítiques.

Per això, la qüestió que nosaltres plantejem és: quin serà el seu finançament? Entenem que suposa deixar d'aportar recursos a altres projectes necessaris, la instal·lació d'aquest centre a la Seu d'Urgell i, a més, això pot servir per col·locar més funcionaris; una nova agència de col·locació.

Per això, considerem que ja tenim prou despesa pública i aquesta proposta plantejada, més que un centre tecnològic, serà una prebenda política.

Per aquesta raó, nosaltres votarem en contra de totes les propostes.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Núria Lozano té la paraula, per tres minuts.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. El passat divendres commemoràvem el quarantè aniversari de l'IRTA, al qual vam tenir l'oportunitat d'assistir. Reiterem les felicitacions per la dilatada trajectòria d'un organisme pioner en la investigació, en la recerca i en la modernització des del territori al servei del sector agroalimentari, d'una alimentació sana i de qualitat per a la població. Ens sembla un bon exemple de com fer ciència amb voluntat de servei públic i de futur mentre es cuida la transferència de coneixement al terreny productiu. D'aquí la importància de la seva implantació descentralitzada al territori, donada l'aplicació pràctica de la seva tasca i la seva molt estreta relació amb el teixit productiu local.

L'Ajuntament de la Seu d'Urgell ofereix cedir l'espai per ubicar un nou centre de l'IRTA, el primer a la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran, que pugui treballar coordinadament amb la fundació Institut de la Llet i els Productes Làctics de Catalunya.

Entenem que no es tractarà d'una col·laboració en règim d'exclusivitat. Es tracta, per tant, d'una ocasió per seguir amb el desplegament de l'IRTA en una zona on fins ara no ha tingut ocasió de dur a terme la seva tasca des de la proximitat a aquesta zona del país. En conseqüència, ens pronunciarem favorablement.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn per explicar si accepta o no les esmenes o la transacció, per part del Grup Parlamentari de Junts.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Sí; com he dit abans, hem fet una transacció. Agraïxo a la diputada Comes el bon tarannà.

I, bàsicament, perquè és veritat que fa quatre dies, en aquest acte que es parlava de celebrar els quaranta anys de l'IRTA, el conseller Ordeig va explicar que es faria un centre al Pirineu i no hi va fer cap concreció, i ara, doncs, amb aquesta transacció, apareixen les concrecions.

Per una part, crec que és important que aparegui que això és una petició unànime del plenari de l'Ajuntament de la Seu; per tant, és una qüestió no tant de partit, sinó fins i tot de territori, per tant, de tothom.

I després, aquestes concrecions, és a dir que el Govern està obligat a presentar un projecte en menys de tres mesos i en aquest projecte hi ha d'haver un pla de treball, un calendari, els recursos humans, els recursos econòmics i els recursos materials perquè es posi en funcionament el centre IRTA Pirineu amb la major brevetat possible.

És veritat que aquí s'ha parlat a llarg termini. El que avui es votarà és «amb la major brevetat possible». Ho dic per tindre-ho present.

I respecte a l'últim punt, podríem haver acceptat perfectament l'esmena, que és que es fes en col·laboració amb l'institut de la llet i el formatge, però parlava d'un espai IRTA i per nosaltres era molt important que això sigui un centre IRTA i no un espai IRTA. Per això no hem acceptat l'esmena i per això mantenim el punt original.

I deixin-me en aquests trenta segons agrair el suport de tots els grups. I aquells que no ens donen el suport, doncs, encara ens reafirma més en la importància del centre IRTA Pirineu. I només recordar que a la Seu, a part de la cooperativa Cadí, també tenim la cooperativa Pirenaica. Tenim, almenys, a l'Alt Urgell més de quaranta productors locals que estan associats en una cooperativa per oferir els seus productes, i tenim dos formatges artesans.

Convido a tots els grups, excepte els que no ho saben, doncs, a pujar a la Seu a veure-ho sempre que vulgueu.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ja hem acabat lo debat, ara passaríem a la votació.

Recopilem una mica: pel que m'heu dit, si no m'equivoco, se votaria la transacció del punt 1, lo punt 2 se retiraria, per tant, lo punt 3 lo votaríem i passaria a ser el punt 2. Estem així? *(Pausa.)*

Bé, doncs, passaríem a votar primer la transacció.

Vots a favor?

Abstencions?

Vots en contra?

Queda aprovat lo punt 1, amb la transacció, per 13 vots a favor i 1 vot en contra.

Ara passaríem a votar lo que és lo punt 3, que passaria a ser lo punt 2.

Vots a favor?

Abstencions?

I vots en contra?

Queda aprovat per 8 vots a favor, 1 en contra i 5 abstencions.

Moltíssimes gràcies, donem per acabada ja la sessió i fins al pròxim dia.

La sessió s'aixeca a les dos quarts de sis de la tarda i sis minuts.